ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα) της 24ης Σεπτεμβρίου 1996 *

Στην υπόθεση Τ-57/91,

National Association of Licensed Opencast Operators, εταιρία αγγλικού δικαίου, με έδρα το Newcastle upon Tyne (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους Nicholas Green, barrister, του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, και David James Malcolm Wilson, solicitor, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Victor Gillen, 13, rue Aldringen,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Julian Currall, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, επικουρούμενο από τους Stephen Kon, solicitor, και Leonard Hawkes, barrister, του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

British Coal Corporation, εταιρία αγγλικού δικαίου, με έδρα το Λονδίνο, εκπροσωπούμενη από τους David Vaughan, QC, και David Lloyd Jones, barrister,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλίας, καθώς και από τον Peter J. Sigler και τη Rebekah M. Gershuny, solicitors, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Loesch, 8, rue Zithe,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως SG(91)D/9467 της Επιτροπής, της 23ης Μαΐου 1991, περί απορρίψεως της καταγγελίας της προσφεύγουσας σχετικά με την αγορά του άνθρακα που προορίζεται για την παραγωγή ηλεκτρισμού,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους C. P. Briët, Πρόεδρο, K. Lenaerts, B. Vesterdorf, P. Lindh και A. Potocki, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 6ης Φεβρουαρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

1 Ο Coal Industry Nationalisation Act του 1946 (νόμος περί εθνικοποιήσεως της βιομηχανίας άνθρακα, στο εξής: CINA) συνέστησε το National Coal Board, νυν

British Coal Corporation (στο εξής: British Coal) βάσει του Coal Industry Act του 1987 (νόμου περί της βιομηχανίας άνθρακα). Δυνάμει του CINA, η British Coal είναι κυρία του συνόλου σχεδόν των αποθεμάτων άνθρακα του Ηνωμένου Βασιλείου και διαθέτει στο κράτος αυτό το αποκλειστικό δικαίωμα κατεργασίας και εξορύξεως άνθρακα.

2 Ο ιδιωτικός τομέας της βρετανικής βιομηχανίας άνθρακα αποτελείται από 200 μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις περίπου, από τις οποίες 160 περίπου εκμεταλλεύονται υπόγεια ορυχεία και 34 εξορύσσουν άνθρακα σε ανοικτά ορυχεία.

3 Η προσφεύγουσα, η National Association of Licensed Opencast Operators (εθνική ένωση των επιχειρηματιών στους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια εκμεταλλεύσεως ανοικτού ανθρακωρυχείου, στο εξής: NALOO), είναι μια επαγγελματική ένωση στην οποία υπάγονται σήμερα 16 ιδιωτικές επιχειρήσεις εξορύξεως άνθρακα εγκατεστημένες στο Ηνωμένο Βασίλειο και εκμεταλλευόμενες ορυχεία, τα περισσότερα από τα οποία είναι ανοικτά.

4 Η British Coal εξασφαλίζει την εκμετάλλευση των ανοικτών ορυχείων της, κατ' αρχάς, μέσω αναθέσεως κατόπιν διαγωνισμού σε παραχωρησιούχους. Έτσι, το 1989/90, 17,5 εκατομμύρια τόνοι άνθρακα εξορύχθηκαν σε ανοικτά ορυχεία, για λογαριασμό της British Coal, από ιδιωτικές επιχειρήσεις, περιλαμβανομένων και μερικών μελών της προσφεύγουσας ενώσεως.

5 Περαιτέρω, δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 2, του CINA, η British Coal έχει την εξουσία να χορηγεί άδειες εξορύξεως άνθρακα στους επιχειρηματίες του ιδιωτικού τομέα, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται τα μέλη της NALOO. Οι σημαντικότερες ιδιωτικές επιχειρήσεις εξορύξεως άνθρακα διαχειρίζονται πάνω από ένα ορυχείο.

6 Υφίστανται δύο είδη αδείας:

— η άδεια που υπόκειται στην καταβολή ποσοστών (στο εξής: άδεια με υποχρέωση καταβολής ποσοστών), η οποία επιτρέπει στον κάτοχό της να πωλεί τον άνθρακα σε τρίτους της επιλογής του, αντί καταβολής στην British Coal ποσοστών καθορισμένων έναντι όλων των κατόχων αδειών σε ενιαίο ποσό ανά τόνο άνθρακα·

— η άδεια που εξαρτάται από την υποχρέωση παραδόσεως (στο εξής: άδεια με υποχρέωση παραδόσεως), βάσει της οποίας ο κάτοχός της παραδίδει στην British Coal τον εξορυχθέντα άνθρακα σε τιμή ανά τόνο η οποία έχει καταστεί αντικείμενο διαπραγματεύσεων και συμφωνίας με την British Coal για κάθε ορυχείο χωριστά.

7 Από τον Δεκέμβριο του 1990, η British Coal δεν χορηγεί πλέον άδειες με υποχρέωση παραδόσεως, παρά μόνο στους εκμεταλλευόμενους με τους οποίους είχε προηγουμένως διαπραγματευθεί τη χορήγηση τέτοιων αδειών.

8 Τα κοιτάσματα που εκμεταλλεύεται η British Coal ανέρχονται περίπου σε 2 εκατομμύρια τόνους. Ο Coal Industry Act του 1990 (νόμος περί της βιομηχανίας άνθρακα) αύξησε από 25 000 σε 250 000 τόνους το ανώτατο όριο των αποθεμάτων που μπορούν να ανατεθούν στους εκμεταλλευομένους ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας.

9 Επί συνολικής παραγωγής 95,2 εκατομμυρίων τόνων εξορυχθέντων στο Ηνωμένο Βασίλειο το 1989/90, η British Coal παρήγαγε 93 εκατομμύρια τόνους, ήτοι άνω του 97 %.

10 Το 1989/90, οι λαβούσες άδεια εκμεταλλεύσεις ανοικτών ορυχείων εξόρυξαν 1 068 000 τόνους άνθρακα υπό το καθεστώς των αδειών με υποχρέωση καταβολής ποσοστών και 773 000 τόνους υπό το καθεστώς των αδειών με υποχρέωση παραδόσεως, δηλαδή 1 841 000 τόνους συνολικά. Η συνολική παραγωγή των ανοικτών ορυχείων για τα οποία έχει χορηγηθεί άδεια εξορύξεως ανήλθε από 1 210 000 τόνους το 1984/85 σε 2 095 000 τόνους το 1990/91.

11 Την 1η Απριλίου 1990, το Central Electricity Generating Board (στο εξής: Central Board), δημόσια επιχείρηση παραγωγής ηλεκτρισμού της Μεγάλης Βρετανίας, ιδιωτικοποιήθηκε κατ' εφαρμογήν του Electricity Act του 1989. Η περιουσία του Central Board μεταβιβάστηκε, στην Αγγλία και την Ουαλία, προς τη National Power και την PowerGen, δύο ανώνυμες εταιρίες που συνέστησε ο ίδιος νόμος. Η περιουσία του Central Board στη Σκοτία μεταβιβάστηκε στη Scottish Power.

12 Η National Power και η PowerGen είναι οι μοναδικοί αγοραστές του άνθρακα που προορίζεται για την παραγωγή ηλεκτρισμού στην Αγγλία και την Ουαλία. Οι ανάγκες τους, οι οποίες αντιπροσωπεύουν περί τους 75 εκατομμύρια τόνους ανά έτος, ικανοποιούνται από την British Coal μέχρι το 95 % περίπου, το δε υπόλοιπο 5 % καλύπτεται από τους ιδιώτες παραγωγούς (3 %) και τις εισαγωγές, οι οποίες πραγματοποιούνται σχεδόν αποκλειστικώς από την British Coal. Βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα, η British Coal θα παραμείνει ο σημαντικότερος προμηθευτής καυσίμων των θερμοηλεκτρικών σταθμών της Αγγλίας και της Ουαλίας.

13 Υπό το καθεστώς μιας συμβάσεως που συνήφθη τον Μάιο του 1986 μεταξύ της British Coal και του Central Board, 72 εκατομμύρια τόνοι άνθρακα αγοράστηκαν το 1986/87 σε τιμές οι οποίες κατανέμονταν σε τρία επίπεδα και των οποίων ο μέσος όρος ανερχόταν σε 172 πένες ανά gigajoule (στο εξής: p/Gj) κατά την αναχώρηση από το ορυχείο, ήτοι σε μέση τιμή παραδόσεως 187 p/Gj συμπεριλαμβανομένων των μεταφορικών εξόδων.

14 Λόγω της προαναφερθείσας συμβάσεως, το Central Board έθεσε ως στόχο να μειώσει κατά 50 % τις αγορές του από τους ανεξάρτητους παραγωγούς και υπογράμμισε ότι η τιμή στην οποία θα αγόραζε άνθρακα από αυτούς θα έπρεπε να είναι ανταγωνιστική σε σχέση με την τιμή του τρίτου επιπέδου, ήτοι την τιμή των 133 p/Gj (120 p/Gj πλέον 13 p/Gj λόγω μεταφορικών εξόδων).

15 Κατόπιν αυτού, η NALOO κάλεσε το Office of Fair Trading να προβεί σε έρευνα δυνάμει του Competition Act του 1980 και, στη συνέχεια, προσέβαλε ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου τη σχετική άρνηση που της αντιτάχθηκε.

16 Με έγγραφο της 13ης Μαΐου 1988, το οποίο απευθύνθηκε προς την British Coal, η NALOO δήλωσε:

«Αν η [British Coal] Corporation μειώσει, όπως έχει συμφωνηθεί προηγουμένως, κατά 2,50 λίρες στερλίνες ανά τόνο όλα τα ποσοστά της σχετικά με τις άδειες εξορύξεως άνθρακα σε ανοικτό ορυχείο, η NALOO θα:

1. παραιτηθεί από το δικόγραφο της εκκρεμούς application for judicial review (αιτήσεως δικαστικού ελέγχου),

2. βεβαιώσει ότι δεν έχει πρόθεση να κινήσει νέα δίκη με το αυτό αντικείμενο,

3. βεβαιώσει ότι δεν σκοπεύει να κινήσει οποιαδήποτε άλλη δίκη όσον αφορά οποιοδήποτε σχετικό ζήτημα εμπορίας ή χορηγήσεως αδείας,

4. βεβαιώσει ότι, υπό όλες τις παρούσες περιστάσεις, αναγνωρίζει ότι τα νέα επίπεδα των ποσοστών είναι λογικά.»

17 Στη συνέχεια, η NALOO παραιτήθηκε από τις δικαστικές της ενέργειες και η British Coal, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της, μείωσε τα ποσοστά της επί των εργασιών εξορύξεως άνθρακα σε ανοικτό ορυχείο από 13,50 λίρες στερλίνες ανά τόνο (στο εξής: UK£/t) σε 11 UK£/t. Η μείωση αυτή ανακοινώθηκε στους κατόχους αδειών στις 16 Ιουνίου 1988 και ίσχυσε αναδρομικώς από τις 27 Δεκεμβρίου 1987.

18 Το 1989/90, η British Coal διαπραγματεύθηκε με τις National Power και PowerGen μια νέα συμφωνία παραδόσεως άνθρακα (στο εξής: συμφωνία παραδόσεως), καλύπτουσα την περίοδο από 1ης Απριλίου 1990 μέχρι 31 Μαρτίου

1993 και εξασφαλίζουσα στην British Coal πωλήσεις 70 εκατομμυρίων τόνων το έτος, κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων ετών, και 65 εκατομμυρίων τόνων κατά τη διάρκεια του τρίτου έτους. Η μικτή βασική τιμή καθορίστηκε σε 170 p/Gj και η καθαρή βασική τιμή σε 177,9 p/Gj, υπό την επιφύλαξη αυξήσεως (και μειώσεως) προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διακυμάνσεις του τιμαρίθμου λιανικής πωλήσεως και της ισοτιμίας μεταξύ λίρας στερλίνας και δολαρίου ΗΠΑ (στο εξής: US$).

19 Όταν η συμφωνία παραδόσεως τέθηκε σε ισχύ, την 1η Απριλίου 1990, οι National Power και PowerGen πρότειναν στους αδειούχους παραγωγούς τιμές από 122 έως 139 p/Gj στο ορυχείο.

20 Από την 1η Απριλίου 1990 μέχρι τις 13 Δεκεμβρίου 1990, το ύψος των ποσοστών μειώθηκε από 11 UK£/t σε 7 UK£/t (6 UK£/t πλέον 1 UK£/t για έξοδα διοικήσεως).

21 Η NALOO και η Federation of Small Mines of Great Britain, η οποία εκπροσωπεί εννέα περιφερειακές ενώσεις εταιριών εξορύξεως άνθρακα, υπέβαλαν στην Επιτροπή καταγγελία, με ημερομηνία τις 29 Μαρτίου 1990, προβάλλοντας την έλλειψη νομιμότητας, με βάση τους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού, της συμφωνίας παραδόσεως και του καθεστώτος των αδειών εξορύξεως της British Coal.

22 Πρώτον, οι καταγγέλλουσες ενώσεις παρατήρησαν ότι η συμφωνία παραδόσεως ήταν αντίθετη προς το άρθρο 63 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθότι οι ανώτερες τιμές που οι παραγωγοί ηλεκτρισμού προσέφεραν στην British Coal, σε σχέση με τις τιμές που πρότειναν στους εκμεταλλευόμενους ορυχεία κατόπιν αδείας, συνιστούσαν πρακτική συστηματικών διακρίσεων εκ μέρους των αγοραστών εις βάρος των αδειούχων παραγωγών.

23 Κατά τις καταγγέλλουσες ενώσεις, η συμφωνία παραδόσεως ήταν αντίθετη και προς το άρθρο 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και, επικουρικώς, προς το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ, καθότι είχε ως αποτέλεσμα να αποκλείσει τους προμηθευτές άνθρακα εκτός της British Coal από το μεγαλύτερο μέρος της

βρετανικής αγοράς άνθρακα που προορίζεται για την παραγωγή ηλεκτρισμού και να παράσχει στην British Coal τη δυνατότητα να επιτύχει από τους παραγωγούς ηλεκτρισμού τιμές και όρους πωλήσεως του άνθρακα γενεσιουργούς διακρίσεων εις βάρος των αδειούχων παραγωγών.

24 Οι παραγωγοί ηλεκτρισμού εκμεταλλεύθηκαν έτσι, κατά παράβαση του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΟΚ, καταχρηστικώς τη δεσπόζουσα θέση που κατέχουν από κοινού λόγω της ιδιότητάς τους ως αποκλειστικών αγοραστών του άνθρακα που προορίζεται για την παραγωγή ηλεκτρισμού.

25 Οι καταγγέλλουσες ενώσεις θεώρησαν επίσης ότι η British Coal εκμεταλλεύθηκε, κατά παράβαση του άρθρου 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καταχρηστικώς τη θέση της ως δεσπόζοντος προμηθευτή άνθρακα προοριζόμενου για την παραγωγή ηλεκτρισμού, για να εξασφαλίσει ευνοϊκούς όρους, ιδίως όσον αφορά τις ποσότητες και τις τιμές, εις βάρος των ανταγωνιζομένων αυτήν μικρών ορυχείων που εξορύσσουν άνθρακα κατόπιν αδείας.

26 Οι καταγγέλλουσες ενώσεις ισχυρίστηκαν επί πλέον ότι το καθεστώς των αδειών εξορύξεως της British Coal, το οποίο περιλαμβάνει ιδίως τα ποσοστά, εμπίπτει, αυτό καθαυτό, στους κανόνες ανταγωνισμού των οποίων συνιστά παράβαση. Συναφώς, παρέπεμψαν σε μια περιγραφή του καθεστώτος αδειών, συνημμένη ως παράρτημα D στην καταγγελία τους, για να δείξουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο τομέας της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας.

27 Υποστήριξαν ότι τα επιβαλλόμενα από την British Coal ποσοστά επί του άνθρακα που εξορύσσεται κατόπιν αδείας σε ανοικτά ορυχεία αποτελούσαν επίσης παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων των άρθρων 4 και 60 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθότι ήσαν υπερβολικά, καθιστούσαν μη ανταγωνιστικό τον άνθρακα που εξορύσσεται κατόπιν αδείας και συνιστούσαν έτσι πρακτική αθεμίτου ανταγωνισμού συνεπαγομένη διακρίσεις μεταξύ παραγωγών.

28 Στο παράρτημα G της καταγγελίας τους της 29ης Μαρτίου 1990, κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι τα ποσοστά των 11 UK£/t ήσαν υπερβολικώς υψηλά κατά 8,50 UK£/t (34 p/Gj) και ότι η τιμή των 120 p/Gj που προσέφεραν οι παραγωγοί ηλεκτρισμού ήταν υπερβολικώς χαμηλή κατά 8,50 UK£/t (34 p/Gj).

Οι καταγγέλλουσες προσέθεταν ότι, αν οι παραγωγοί ηλεκτρισμού ευθυγράμμιζαν τις τιμές που εφάρμοζαν στον εξορυσσόμενο κατόπιν αδείας άνθρακα με αυτές που προσέφεραν στην British Coal, ήτοι 170 p/Gj κατά την αναχώρηση από το ορυχείο, θα μπορούσαν να είναι ανεκτά τα ποσοστά της τάξεως των 6 UK£/t. Τέλος, κατ' αυτές, τιμή πωλήσεως κατώτερη των 170 p/Gj κατά την αναχώρηση από το ορυχείο καθιστά αναγκαία την επιβολή χαμηλοτέρων ποσοστών.

29 Κατά συνέπεια, οι καταγγέλλουσες κάλεσαν την Επιτροπή να λάβει μέτρα ικανά να τερματίσουν αυτές τις παραβάσεις του κοινοτικού δικαίου και ζήτησαν, επί πλέον, τη λήψη προσωρινών μέτρων. Ως τέτοια μέτρα, ζήτησαν από την Επιτροπή:

— να απαγορεύσει στην British Coal και στους παραγωγούς ηλεκτρισμού να εφαρμόσουν τη συμφωνία παραδόσεως, καθότι απέκλειε τους αδειούχους παραγωγούς από το τμήμα της αγοράς που καλυπτόταν από τη συμφωνία αυτή, και να υποχρεώσει τους παραγωγούς ηλεκτρισμού να προτείνουν στους αδειούχους παραγωγούς τους όρους που καθορίζει για την British Coal η συμφωνία παραδόσεως·

— να απαιτήσει από την British Coal τη μείωση των ποσοστών της επί των ανοικτών ορυχείων σε επίπεδο συγκρίσιμο με τα ισχύοντα διεθνώς, ήτοι σε 3 UK£/t κατ' ανώτατο όριο.

30 Η καταγγελία κοινοποιήθηκε στην British Coal, η οποία υπέβαλε σε απάντηση παρατηρήσεις και απέστειλε στον δικηγόρο των καταγγελλουσών, με επιστολή της 1ης Μαΐου 1990, αντίτυπο των παρατηρήσεών της χωρίς τα εμπιστευτικά χωρία.

31 Με έγγραφο της 25ης Μαΐου 1990, οι καταγγέλλουσες γνωστοποίησαν στην Επιτροπή τους όρους υπό τους οποίους θα ήσαν διατεθειμένες να αποσύρουν την αίτησή τους προσωρινών μέτρων, εμμένοντας όμως στις κύριες αιτήσεις τους. Δήλωσαν ότι ήσαν έτοιμες, μεταξύ άλλων, να προτείνουν συμφωνία σχετική με ποσοστά ύψους 6 UK£/t επί του άνθρακα που εξορύσσεται σε ανοικτά ορυχεία, υπό την προϋπόθεση ότι η British Coal δεν θα προσέθετε άλλα ποσά ως έξοδα διοικήσεως. Η τιμή του άνθρακα του ιδιωτικού τομέα

έπρεπε να καθοριστεί σε 153 p/Gj κατά την αναχώρηση από το ορυχείο, πλέον μεταφορικών εξόδων 15 p/Gj, δηλαδή συνολικά σε 168 p/Gj για τον άνθρακα που παραδίδεται εντός ανωτάτης ακτίνας 30 μιλίων. Αν αυτό δεν γινόταν δεκτό, η τιμή έπρεπε να καθοριστεί σε 153 p/Gj κατά την αναχώρηση από το ορυχείο, τα δε μεταφορικά έξοδα θα συμφωνούνταν κατά περίπτωση.

32 Η τιμή των 153 p/Gj ήταν, κατά την άποψη των καταγγελλουσών, 10 % κάτω από τη μέση τιμή των προς την British Coal τιμών, η οποία ανερχόταν σε 170 p/Gj. Η NALOO θεωρούσε ότι η τιμή αυτή ήταν, προσωρινώς, απολύτως λογική και μπορούσε σαφώς να καλύψει τα έξοδα διοικήσεως που δημιουργούν η κατεργασία και ο έλεγχος των μικροτέρων ποσοτήτων που πωλούνται από τους εκμεταλλευομένους ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας.

33 Σε συμπληρωματική καταγγελία τους της 27ης Ιουνίου 1990, οι καταγγέλλουσες επανέλαβαν, αφενός, ότι οι παραγωγοί ηλεκτρισμού είχαν προδήλως παραβιάσει το άρθρο 63 της Συνθήκης ΕΚΑΧ ατομικώς και συλλογικώς, αν ληφθεί υπόψη η διαφορά των τιμών του άνθρακα που κατέβαλλαν αντιστοίχως στην British Coal και στους αδειούχους παραγωγούς, και, αφετέρου, ότι η συμφωνία παραδόσεως ήταν αντίθετη προς το άρθρο 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και, αν υποτεθεί ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή, προς το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ.

34 Με απόφαση της 28ης Ιουνίου 1990, χωρίς να προδικάζεται η θέση που θα ελάμβανε επί της ουσίας, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση προσωρινών μέτρων με το αιτιολογικό ιδίως ότι, όσον αφορά τις ποσότητες άνθρακα που αγοράζονται από τους εκμεταλλευομένους ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας, η κατάσταση των προσώπων αυτών δεν είχε χειροτερεύσει σε σχέση με την κατάσταση που υφίστατο πριν από τη συμφωνία παραδόσεως. Θεωρούσε επίσης ότι οι καταβαλλόμενες στα ιδιωτικά ορυχεία απόλυτες τιμές δεν είχαν μεταβληθεί μετά την έναρξη ισχύος της συμφωνίας αυτής, ενώ η λαμβανομένη από την British Coal τιμή κατά την αναχώρηση από το ορυχείο είχε πέσει από 180 p/Gj το 1989/90 σε 172 p/Gj το 1991/91, προκαλώντας έτσι βελτίωση της σχετικής καταστάσεως των ιδιωτικών ορυχείων. Τέλος, η έναρξη ισχύος της συμφωνίας παραδόσεως δεν μετέβαλε τα ποσοστά που καταβάλλουν τα ιδιωτικά ορυχεία.

35 Με έγγραφο της 28ης Αυγούστου 1990 που απευθύνθηκε στη Μόνιμη Αντιπροσωπεία του Ηνωμένου Βασιλείου στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, η Επιτροπή τόνισε ότι οι διαφορές μεταξύ των τιμών του άνθρακα που οι παραγωγοί ηλεκτρισμού καταβάλλουν αντιστοίχως στην British Coal και στους

άλλους εκμεταλλευομένους μπορούσαν να δικαιολογηθούν από το ότι, σε αντίθεση με τον άνθρακα που πωλεί η British Coal, ο άνθρακας προελεύσεως των ιδιωτικών ορυχείων δεν τυγχάνει κατά κανόνα κατεργασίας, μεταφέρεται οδικώς και πωλείται σε μικρές ποσότητες.

36 Ωστόσο, θεώρησε, στο ίδιο έγγραφο, ότι τα στοιχεία αυτά δεν αρκούσαν για να εξηγήσουν ότι η διαφορά τιμών, η οποία ανερχόταν προηγουμένως σε 12,5 % περίπου, είχε φθάσει τότε κατά μέσον όρο στο επίπεδο του 25 % περίπου, στην περίπτωση της National Power, και του 40 % περίπου, στην περίπτωση της PowerGen. Η Επιτροπή θεωρούσε καταλληλότερη μια μικτή τιμή της τάξεως των 150 p/Gj κατά προσέγγιση, πλέον των μεταφορικών εξόδων.

37 Η Επιτροπή έκρινε ότι η συμφωνία παραδόσεως απέκλειε σε μεγάλο βαθμό την πρόσβαση στην αγορά των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας και δημιουργούσε μια κατάσταση όπου αυτοί εισέπρατταν μέτριες τιμές. Θεωρούσε επί πλέον ότι, εν πάση περιπτώσει, τα ποσοστά των 7 UK£/t ήσαν υπερβολικά.

38 Με υπόμνημα της 5ης Σεπτεμβρίου 1990, οι καταγγέλλουσες υπέβαλαν στην Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεώς της, περίληψη των ουσιωδών επιχειρημάτων τους. Κατά των παραγωγών ηλεκτρισμού προέβαλαν την αιτίαση ότι προβαίνουν σε συστηματικές διακρίσεις ως αγοραστές, υπό την έννοια του άρθρου 63 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, και ότι έχουν παραβεί τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ.

39 Ως συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας παραδόσεως, η British Coal επιδίωκε, από κοινού με τους παραγωγούς ηλεκτρισμού, να καταστήσει δυσκολότερη την παροχή άνθρακα στους παραγωγούς αυτούς από τον ιδιωτικό τομέα, παρεμβάλλοντας έτσι σ' αυτόν ένα εμπόδιο για την είσοδο και/ή την επέκταση στο οποίο δεν προσέκρουε η British Coal.

40 Οι καταγγέλλουσες θεώρησαν ότι η British Coal είχε παραβεί το άρθρο 63 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθότι οι κανόνες που είχε καθορίσει για την αγορά άνθρακα από τον ιδιωτικό τομέα σκοπούσαν σαφώς να αυξήσουν τα βάρη που έφερε ο τομέας αυτός για να προμηθεύει την British Coal, ήτοι τους παραγωγούς ηλεκτρισμού.

41 Οι καταγγέλλουσες προέβαλαν ακόμη κατά της British Coal την αιτίαση ότι ακολουθούσε πολιτική που συνίστατο στο να καταστήσει δυσκολότερη τη λήψη αδειών εξορύξεως, όπως εξηγούσαν στο παράρτημα D της καταγγελίας της 29ης Μαρτίου 1990. Συναφώς, τόνισαν ότι η British Coal είχε κατ' επανάληψη απορρίψει αιτήσεις να εισαχθεί μια πρόσφορη διαδικασία προσφυγής σε περίπτωση μη χορηγήσεως ή καθυστερημένης χορηγήσεως αδείας. Κατ' αυτές, η British Coal χρησιμοποίησε έτσι την εξουσία της χορηγήσεως αδειών κατά τέτοιο τρόπο ώστε να ενισχύσει τα εμπόδια προσβάσεως στην αγορά και να διατηρήσει τη δεσπόζουσα θέση της.

42 Η British Coal είχε επί πλέον καθορίσει τα ποσοστά σε αυθαίρετο επίπεδο.

43 Οι μορφές συμπεριφοράς που καταγγέλλονταν δυνάμει του άρθρου 66, παράγραφος 7, συνιστούσαν και παράβαση του άρθρου 60 της Συνθήκης ΕΚΑΧ.

44 Τέλος, κατά τις καταγγέλλουσες, παρά τα αναπτυχθέντα ανωτέρω, όλες οι παραβάσεις που περιγράφηκαν πιο πάνω εμπίπτουν στο άρθρο 66, παράγραφος 7.

45 Στις 24 Οκτωβρίου 1990, οι βρετανικές αρχές υπέβαλαν στις καταγγέλλουσες, εν ονόματι της British Coal, της National Power και της PowerGen, προσφορά που συνίστατο κυρίως στα εξής:

— νέα καθαρή τιμή ίση προς 157 p/Gj στο τελευταίο σημείο παραδόσεως, πλέον μεταφορικών εξόδων ύψους 10 p/Gj περίπου·

— μείωση των ποσοστών σε νέο ανώτατο ύψος 5,50 UK£/t (6 UK£/t για ποσότητες άνω των 50 000 τόνων) περιλαμβανομένων των εξόδων διοικήσεως, για τον άνθρακα των ανοικτών ορυχείων·

— αναδρομικότητα των όρων αυτών από την 1η Απριλίου 1990, ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της συμφωνίας παραδόσεως.

46 Στις 30 Οκτωβρίου 1990, η Επιτροπή πληροφόρησε τις καταγγέλλουσες ότι, υπό την επιφύλαξη των σχολίων τους, της φαίνονταν λογικοί οι προταθέντες όροι και δεν συνέτρεχε λόγος να ζητήσει περαιτέρω μέτρα εκ μέρους των βρετανικών αρχών και δημοσίων επιχειρήσεων.

47 Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι τα ποσοστά έπρεπε να εξεταστούν υπό το πρίσμα της τιμής που καταβάλλεται για τον εξορυσσόμενο κατόπιν αδείας άνθρακα. Αν, όπως φαινόταν ότι συμβαίνει, τα ποσοστά επί του εξορυσσόμενου σε ανοικτά ορυχεία άνθρακα δεν ήσαν αρκούντως υψηλά ώστε να εμποδίσουν τις αποδοτικές επιχειρήσεις να έχουν κέρδη από τις τιμές που τους προσφέρονταν και να τους επιβάλουν σημαντικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα, δεν συνέτρεχε λόγος αντιθέσεως στο συγκεκριμένο ύψος των ποσοστών. Η Επιτροπή τόνισε ότι, από την υποβολή της καταγγελίας, τα ποσοστά μειώθηκαν από 11 σε 5,50 UK£/t (6 UK£/t μετά τους πρώτους 50 000 τόνους), ενώ οι τιμές παραδόσεως που ίσχυαν στην Αγγλία και την Ουαλία αυξήθηκαν σχεδόν κατά 23 % ή κατά 7 UK£/t περίπου.

48 Οι καταγγέλλουσες απάντησαν, στις 7 Νοεμβρίου 1990, ότι η προσφορά ήταν απαράδεκτη. Ισχυρίστηκαν ότι η διαφορά των τιμών που καταβάλλονται αντιστοίχως στην British Coal και σε αυτές παρέμενε πολύ μεγάλη, υπό το σύνολο των περιστάσεων που υφίσταντο τότε, και ότι τα ποσοστά παρέμεναν πολύ υψηλά. Δήλωσαν μεταξύ άλλων ότι τα μέλη τους υφίσταντο προδήλως σημαντικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα, καθόσον έπρεπε να καταβάλλουν δυσβάστακτα ποσοστά στον ανταγωνιστή τους που βρισκόταν σε μονοπωλιακή κατάσταση, ενώ συγχρόνως πωλούσαν τον άνθρακά τους σε τιμή σαφώς κατώτερη από αυτήν του εν λόγω ανταγωνιστή.

49 Το Βρετανικό Υπουργείο Ενέργειας πληροφόρησε τις καταγγέλλουσες, με έγγραφο της 22ας Νοεμβρίου 1990, ότι η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, η British Coal, η National Power και η PowerGen αποφάσισαν να εφαρμόσουν αμέσως, και με ισχύ από την 1η Απριλίου 1990, το σύνολο των όρων που προτάθηκαν στις 24 Οκτωβρίου 1990 σχετικά με τις τιμές, τις ποσότητες αγοράς και τα ποσοστά.

50 Με έγγραφο της 21ης Δεκεμβρίου 1990, η Επιτροπή πληροφόρησε τις καταγγέλλουσες ότι οι αιτήσεις που είχαν υποβάλει βάσει των άρθρων 60, 63 και 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ και των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ, όσον αφορά την Αγγλία και την Ουαλία, δεν καθιστούσαν αναγκαίες άλλες παρεμβάσεις εκ μέρους της. Δεν θεωρούσε πλέον ότι έπρεπε να ενεργήσει βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, όσον αφορά τα ποσοστά που εισπράττονται στην Αγγλία, την Ουαλία και τη Σκοτία.

51 Ειδικότερα, τόνιζε, στην παράγραφο 45 του εγγράφου της, ότι η British Coal είχε, κατά τη χρήση 1989/90, κέρδη εκμεταλλεύσεως ύψους 13,34 UK£/t από τις δραστηριότητές της σχετικά με τα ανοικτά ορυχεία. Καίτοι υφίστανται διαφορές, ιδίως δε διαφορές κλίμακας, μεταξύ των ανοικτών ορυχείων της British Coal και των ανοικτών ορυχείων των μελών της NALOO, ο αριθμός αυτός φαινόταν να επιβεβαιώνει ότι τα ποσοστά που εισπράττονταν τότε δεν ήσαν παράλογα.

52 Η Επιτροπή διευκρίνιζε ότι δεν θα ελάμβανε οριστικώς θέση παρά μόνον αφού θα εξέταζε τα σχόλια που οι καταγγέλλουσες θα επιθυμούσαν να διατυπώσουν εγγράφως, εντός δύο εβδομάδων από την παραλαβή του εγγράφου της.

53 Με έγγραφο της 11ης Ιανουαρίου 1991, οι καταγγέλλουσες υπενθύμισαν ότι έχουν ρητώς εκφράσει την επιθυμία τους να εξεταστούν άλλα ουσιώδη ζητήματα, όπως αυτό της νομιμότητας της πολιτικής τιμών που ακολουθεί η British Coal έναντι των ανεξαρτήτων παραγωγών, πολιτικής η οποία έχει ως αποτέλεσμα να αποκλείσει τους ιδιώτες παραγωγούς από μια αγορά σημαντικότατων αγοραστών.

54 Ειδικότερα, αμφισβήτησαν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε η Επιτροπή στην παράγραφο 45 του από 21 Δεκεμβρίου 1990 εγγράφου της, με το αιτιολογικό ότι η κατάσταση της British Coal δεν ήταν συγκρίσιμη με την κατάσταση των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας.

55 Εξέφρασαν επίσης, με έγγραφο της 15ης Φεβρουαρίου που απευθύνθηκε στην Επιτροπή, το αίσθημα ότι αυτή δεν είχε εξετάσει τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ επί των συμφωνιών αδείας και κατά συνέπεια ζήτησαν από την Επιτροπή να τους ανακοινώσει την άποψή της επί του θέματος αυτού.

56 Με έγγραφο της 14ης Μαρτίου 1991, οι καταγγέλλουσες αμφισβήτησαν πάλι το ότι είναι λογικά τα ποσοστά που πρότειναν οι βρετανικές αρχές στις 24 Οκτωβρίου 1990 και πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι θα της υπέβαλλαν λογιστικά στοιχεία από τις ετήσιες εκθέσεις της British Coal που θα απεδείκνυαν ότι τα ποσοστά είναι υπερβολικά.

57 Στο ίδιο έγγραφο, τόνισαν ότι η Επιτροπή περιορίστηκε να εξετάσει τη νομιμότητα του καθεστώτος των αδειών εξορύξεως βάσει του άρθρου 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καίτοι είχαν τονίσει ότι και το άρθρο 65 έχει εφαρμογή επί των συμβάσεων που εκτελούνται στο πλαίσιο του συστήματος αυτού.

58 Τέλος, προσήψαν στην Επιτροπή ότι δεν εξέτασε τις συνέπειες του σωρευτικού αποτελέσματος του υπερβολικού ύψους των ποσοστών και της διαφοράς μεταξύ των τιμών που εφαρμόζουν οι παραγωγοί ηλεκτρισμού έναντι των ιδιωτών παραγωγών, αφενός, και της British Coal, αφετέρου. Λόγω του σωρευτικού αυτού αποτελέσματος, τόνιζαν αυτές, οι ιδιώτες παραγωγοί άνθρακα, των οποίων οι πωλήσεις προς τους παραγωγούς ηλεκτρισμού δεν ήσαν πλέον αποδοτικές, ήσαν αναγκασμένοι, από το 1986, να πωλούν προς την British Coal σε «τιμές μιζέριας» τον άνθρακα που εξορύσσεται κατόπιν αδείας με υποχρέωση παραδόσεως, παρέχοντας έτσι στην British Coal τη δυνατότητα να μεταπωλεί τον ίδιο άνθρακα στους παραγωγούς ηλεκτρισμού αποκομίζοντας υπερβολικά κέρδη. Οι καταγγέλλουσες ζητούσαν κατά συνέπεια από την Επιτροπή να καλέσει την British Coal να τροποποιήσει κάθε άδεια που πάσχει από μια τέτοια έλλειψη νομιμότητας.

59 Στις 15 Μαΐου 1991, η NALOO κοινοποίησε στην Επιτροπή μια έκθεση της 14ης Μαΐου 1991 συνταγείσα από την Binder Hamlyn, διεθνές γραφείο λογιστικής πραγματογνωμοσύνης (στο εξής: έκθεση Binder Hamlyn), και

έχουσα ως αντικείμενο να προσκομίσει στην Επιτροπή λογιστικές αποδείξεις ως προς το ότι τα ποσοστά που εισέπραξε η British Coal κατά την πενταετή περίοδο μέχρι τις 31 Μαρτίου 1991 είναι υπερβολικά.

60 Με απόφαση της 23ης Μαΐου 1991, η οποία κοινοποιήθηκε στη NALOO στις 29 Μαΐου 1991 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή απέρριψε τις καταγγελίες της 29ης Μαρτίου και 27ης Ιουνίου 1990· εξήγησε ότι, εφόσον η British Coal, η National Power και η PowerGen είχαν αλλάξει στάση, δεν είχε πλέον λόγους να παρέμβει κατά της φερομένης ως αντίθετης προς τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς τους με βάση τα άρθρα 4, 60, 63, 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και τα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ.

Περιεχόμενο της αποφάσεως

61 Η προσβαλλόμενη απόφαση εξέτασε την επικρατούσα στην Αγγλία και την Ουαλία κατάσταση, λαμβανομένων υπόψη των νέων συνθηκών που δημιούργησε η έναρξη ισχύος της συμφωνίας παραδόσεως την 1η Απριλίου 1990. Η εξέταση άλλων πτυχών της υποθέσεως, όπως η κατάσταση πριν από την ημερομηνία αυτή και το δικαίωμα της British Coal να χορηγεί άδειες, είχε ρητώς αποκλειστεί από την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία αφορούσε μόνο τα δύο ουσιώδη ζητήματα της υποθέσεως, ήτοι τη συμφωνία παραδόσεως και τα ποσοστά.

62 Η συμφωνία παραδόσεως δεν εμπίπτει, κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, στο άρθρο 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθότι η διάταξη αυτή έχει εφαρμογή μόνον επί των συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ δύο τουλάχιστον επιχειρήσεων που ασκούν δραστηριότητα παραγωγής ή διανομής άνθρακα και χάλυβα, οι δε National Power και PowerGen δεν είναι επιχειρήσεις αυτού του είδους (παράγραφος 69).

63 Εξετάζοντας τις προβαλλόμενες δυσμενείς διακρίσεις υπό το πρίσμα των άρθρων 63 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΟΚ, η Επιτροπή θεώρησε ότι οι όροι της συμφωνίας παραδόσεως

που η British Coal είχε διαπραγματευθεί με τις National Power και PowerGen δεν ήσαν, αυτοί καθαυτοί, άδικοι, καθότι προέβλεπαν έναντι της British Coal τιμές κατώτερες εκείνων που αυτή ελάμβανε προηγουμένως και δεν παρείχαν παρά μερική προστασία από τον πληθωρισμό, με αποτέλεσμα να μειωθούν οι πραγματικές τιμές κατά τη διάρκεια των συμβάσεων. Επί πλέον, η συμφωνία αυτή επρόκειτο να λήξει μετά βραχεία σχετικώς περίοδο (τρία έτη) και αφορούσε μειωμένη ποσότητα 70 εκατομμυρίων τόνων για κάθε ένα από τα δύο πρώτα έτη και 65 εκατομμυρίων τόνων για το τρίτο έτος (παράγραφος 53).

64 Η νέα διαφορά των 20,9 p/Gj, ήτοι 12 %, μεταξύ των τιμών του άνθρακα τις οποίες προσέφεραν, με ισχύ από την 1η Απριλίου 1990, οι National Power και PowerGen για τον άνθρακα που προμηθεύουν τα ορυχεία τα οποία εκμεταλλεύονται αδειούχοι παραγωγοί (καθαρή τιμή 157 p/Gj στο ορυχείο) και για τον άνθρακα που προμηθεύει η British Coal (177,9 p/Gj) δεν ήταν αρκετά μεγάλη ώστε να δημιουργηθούν δυσμενείς διακρίσεις που να δικαιολογούν νέα παρέμβαση εκ μέρους της Επιτροπής. Αφενός, οι ίδιες οι καταγγέλλουσες είχαν αναγνωρίσει ότι μπορούσε να δικαιολογηθεί ορισμένη διαφορά τιμής μεταξύ της British Coal και των αδειούχων παραγωγών. Αφετέρου, η Επιτροπή τόνισε ότι η νέα διαφορά τιμής αντανακλά την αδυναμία των μελών των καταγγελλουσών ενώσεων να προμηθεύουν την ίδια ποσότητα με την British Coal, καθώς και τα πρόσθετα έξοδα που συνδέονται με την εκτέλεση πολυαρίθμων μικρών εργασιών. Η Επιτροπή σημείωσε επίσης ότι τα μικρά ορυχεία, σε αντίθεση προς την British Coal, δεν είναι εκτεθειμένα στις διακυμάνσεις της ισοτιμίας UK£/US$ και ότι ήταν αδύνατον να προσδιοριστούν με ακρίβεια όλα τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να αξιολογηθεί η διαφορά τιμής, αφού οι καταγγέλλουσες δεν μπόρεσαν να προβάλουν πειστικά επιχειρήματα για να δικαιολογήσουν μια πιο μικρή απόσταση μεταξύ των τιμών (παράγραφοι 57 έως 61).

65 Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι συμβάσεις αγοράς άνθρακα που είχαν ήδη συνάψει οι παραγωγοί ηλεκτρισμού με τα ορυχεία τα οποία εκμεταλλεύονται αδειούχοι παραγωγοί εξασφάλιζαν στα εν λόγω ορυχεία επίπεδο παραγωγής ανώτερο της συνολικής τους παραγωγής του 1989/90. Το ότι οι δεσμεύσεις που τα ορυχεία αυτά ανέλαβαν για το μέλλον αφορούν μικρότερες ποσότητες οφείλεται ιδίως στο ότι τα ανωτέρω ορυχεία δεν μπορούσαν να αναλάβουν μακροπρόθεσμες δεσμεύσεις. Εν πάση περιπτώσει, οι πωλήσεις που εξασφαλίστηκε στα ορυχεία τα οποία εκμεταλλεύονται αδειούχοι παραγωγοί ότι θα πραγματοποιήσουν κατά το 1990/91 και 1991/92 είναι πολύ ανώτερες εκείνων που θα τους είχε εξασφαλίσει κατά τις δύο αυτές χρήσεις μεταχείριση ανάλογη με αυτήν της British Coal, από απόψεως εγγυημένου

όγκου πωλήσεων. Η Επιτροπή στηρίχθηκε στην υπόθεση ότι οι συμβάσεις αυτές οδηγούν σε εξάλειψη των διακρίσεων μεταξύ της British Coal και των ορυχείων τα οποία εκμεταλλεύονται αδειούχοι παραγωγοί, υπό την επιφύλαξη επανεξετάσεως του ζητήματος αν η υπόθεση αυτή αποδεικνυόταν αστήρικτη (παράγραφοι 63, 65 και 67).

66 Πάντοτε κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, εφόσον τα ορυχεία τα οποία εκμεταλλεύονται αδειούχοι παραγωγοί είναι έτσι σε θέση να επιτύχουν συμβάσεις που να τους παρέχουν πρόσβαση στην αγορά, υπό όρους συγκρίσιμους με αυτούς που προσφέρονται στην British Coal, οι καταγγέλλουσες δεν μπορούν επίσης να προβάλουν ότι έχει παραβιαστεί το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (παράγραφος 78).

67 Η Επιτροπή θεώρησε ότι τα ποσοστά δεν εμπίπτουν στο άρθρο 60 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, το οποίο, προφανέστατα, έχει εφαρμογή επί των πρακτικών των πωλητών στον τομέα των τιμών (παράγραφος 47).

68 Παρατήρησε επί πλέον ότι:

«72. Τα ποσοστά δεν μπορούν να θεωρηθούν ως απόλυτο μέγεθος. Η σχέση μεταξύ της τιμής που εισπράττεται για τον άνθρακα και των εξόδων παραγωγής για τον άνθρακα αυτόν, συμπεριλαμβανομένων των ποσοστών, πρέπει να είναι τέτοια ώστε να επιτρέπει στις αποδοτικές επιχειρήσεις να έχουν κέρδη και να μη τις υποχρεώνει να υποστούν σημαντικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα.

(...)

73. Όσον αφορά τα ανοικτά ορυχεία, τα ποσοστά μειώθηκαν από 11 UK£/t, πριν από την 1η Απριλίου 1990, σε 5,50 UK£/t (6 UK£/t μετά τους πρώτους 50 000 τόνους), ενώ η τιμή που καταβάλλεται στα μικρά ορυχεία αυξήθηκε άνω του 23 %.

74. Η τιμή που καταβάλλεται σήμερα για τον εξορυσσόμενο κατόπιν αδείας άνθρακα, η οποία είναι 157 p/Gj ή περίπου 40 UK£/t, είναι ανώτερη περίπου κατά 20 %, ήτοι κατά 8 UK£/t, από την τιμή που εισέπρατταν τα μικρά ορυχεία όταν άρχισε η ισχύς της συμφωνίας παραδόσεως άνθρακα. Αν στην τιμή αυτή συνυπολογιστεί η μείωση των ποσοστών τουλάχιστον κατά 5 UK£/t, θα προκύψει εντεύθεν σημαντική αύξηση του περιθωρίου καθαρού κέρδους των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας. Το 1989/1990, το μέσο εισόδημα πωλήσεων της British Coal από τις δραστηριότητές της σε ανοικτά ορυχεία ανήλθε σε 41,50 UK£/t, ήτοι 160 p/Gj, δηλαδή είναι συγκρίσιμο με την τιμή που καταβάλλεται σήμερα στα ορυχεία που εκμεταλλεύονται αδειούχοι παραγωγοί. Η British Coal είχε κέρδη της τάξεως των 12,68 UK£/t από την παραγωγή αυτή. Καίτοι υφίστανται διαφορές, ειδικότερα δε διαφορές μεγέθους, μεταξύ των σχετικών με την εξόρυξη άνθρακα σε ανοικτά ορυχεία δραστηριοτήτων της British Coal και των αντιστοίχων δραστηριοτήτων των μελών της NALOO, τούτο επιβεβαιώνει ότι τα τωρινά ποσοστά για τον εξορυσσόμενο σε ανοικτά ορυχεία άνθρακα δεν είναι τόσο υψηλά ώστε να είναι παράνομα. Συνεπώς, τα ποσοστά δεν θα εμποδίσουν τις αποδοτικές επιχειρήσεις να έχουν κέρδη και δεν τις υποχρεώνουν να υποστούν σημαντικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα.»

69 Η Επιτροπή κατέληξε ως εξής:

«*79.* Η παρούσα απόφαση αφορά την κατάσταση στην Αγγλία και την Ουαλία μετά την έναρξη ισχύος των συμβάσεων παραδόσεως άνθρακα, την 1η Απριλίου 1990, μεταξύ της British Coal, αφενός, και των National Power και PowerGen, αφετέρου.

80. Τα άρθρα 60 και 65 της Συνθήκης ΕΚΑΧ δεν έχουν εφαρμογή. Συνεπώς, τα σημεία της καταγγελίας που στηρίζονται στα άρθρα αυτά απορρίπτονται.

81. Η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι οι καταγγελίες που στηρίζονται στα άρθρα 63, 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και στα άρθρα 85 και 86 της Συνθήκης ΕΟΚ ήσαν δικαιολογημένες, κατά το μέτρο που γινόταν σε αυτές αναφορά στην κατάσταση που υφίστατο πριν από την 1η Απριλίου 1990, ημερομηνία κατά την οποία άρχισε η ισχύς των συμβάσεων παραδόσεως άνθρακα.

82. Αν οι προτάσεις των βρετανικών αρχών της 24ης Οκτωβρίου 1990 ενσωματωθούν στις συμβάσεις, επί της βάσεως που καθορίζεται στην παρούσα απόφαση, τα ορυχεία τα οποία εκμεταλλεύονται αδειούχοι παραγωγοί δεν θα αποτελούν πλέον αντικείμενο δυσμενών διακρίσεων σε σχέση με την

British Coal. Ως εκ τούτου, οι αιτήσεις που στηρίζονται στο άρθρο 63 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, στο άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, όσον αφορά τους όρους πωλήσεως, και στο άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΟΚ και στο άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΟΚ δεν είναι πλέον βάσιμες και, κατά το μέτρο που αναφέρονται στην τωρινή κατάσταση, απορρίπτονται.

83. Όσον αφορά το μέρος των καταγγελιών που στηρίζεται στο άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης ΕΚΑΧ και αφορά τα ποσοστά που εισπράττει η British Coal, πρέπει να σημειωθεί ότι τα νέα ποσοστά, που ορίζονται στο από 24 Οκτωβρίου 1990 έγγραφο των βρετανικών αρχών και που αργότερα επέβαλε η British Coal, με ισχύ από την 1η Απριλίου 1990, δεν είναι υπερβολικά. Συνεπώς, οι αμφισβητήσεις που αφορούν την καταβολή ποσοστών και στηρίζονται στο άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης δεν είναι πλέον βάσιμες και, κατά το μέτρο που αναφέρονται στην τωρινή κατάσταση, απορρίπτονται.»

70 Με έγγραφο της 6ης Δεκεμβρίου 1991, το οποίο απευθύνθηκε στην Επιτροπή, η NALOO παρατήρησε ότι δεν ήταν σε θέση να εξακριβώσει, στην έκθεση και τους λογαριασμούς που δημοσίευσε η British Coal σχετικά με τη χρήση που έληξε στις 31 Μαρτίου 1990, τα κέρδη της τάξεως των 12,68 UK£/t που, κατά την παράγραφο 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως, είχε η British Coal από την παραγωγή της σε ανοικτά ορυχεία. Η NALOO προσέθετε ότι, κατ' αυτήν, η έκθεση και οι λογαριασμοί της British Coal σχετικά με την επόμενη χρήση που έληξε στις 31 Μαρτίου 1991 δείχνουν, ότι τα κέρδη εκμεταλλεύσεως που είχε η British Coal από τις εργασίες της σε ανοικτά ορυχεία είχαν πέσει κατά 4,48 UK£/t για να φθάσουν στις 8,86 UK£/t, όπως βεβαίωνε το απόσπασμα των λογαριασμών της British Coal που έχει επισυναφθεί ως παράρτημα Α στο έγγραφο της 6ης Δεκεμβρίου 1991. Αφαιρώντας από τον τελευταίο αριθμό τόκους ύψους 2,07 UK£/t (αριθμός ο οποίος ελήφθη με βάση τα δεδομένα της εκθέσεως Binder Hamlyn της 14ης Μαΐου 1991) και το ποσό της 1,43 UK£ (η διαφορά μεταξύ των τιμών των 40,65 UK£/t και 39,22 UK£/t που λαμβάνουν αντιστοίχως η British Coal και οι κάτοχοι των αδειών), η NALOO κατέληγε σε καθαρά κέρδη της τάξεως των 5,36 UK£/t. Τούτο αποδείκνυε, κατά τη NALOO, ότι η είσπραξη ποσοστών ύψους 6,00 UK£/t συνεπαγόταν έλλειμμα 0,64 UK£/t, ακόμη και αν δεν λαμβάνονταν υπόψη τα μειονεκτήματα που έχουν οι κάτοχοι αδειών λόγω του διαφορετικού κόστους εκμεταλλεύσεως, όπως αναγνώρισε, κατ' αρχήν, η Επιτροπή στην παράγραφο 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαίωνε, κατά την προσφεύγουσα, τα δεδομένα που είχαν πλέον γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή με την έκθεση Binder Hamlyn. Επομένως, κατά τη NALOO, ούτε η ίδια η British Coal θα μπορούσε να αντέξει να καταβάλλει ποσοστά αυτού του επιπέδου. Λαμβανομένου υπόψη ότι από την πρόσθετη αυτή απόδειξη προέκυπτε εξίσου σαφώς ότι τα ποσοστά ήσαν παράλογα, η NALOO πρότεινε στην Επιτροπή να επανεξετάσει το ζήτημα και να τροποποιήσει την απόφασή της.

71 Την 1η Ιουνίου 1991, η επιχείρηση Hopkins κ.λπ. άσκησαν ενώπιον του High Court of Justice of England and Wales αγωγή κατά των National Power και PowerGen, ζητώντας αποζημίωση για τη ζημία που οι δύο αυτοί παραγωγοί ηλεκτρισμού τούς έχουν προκαλέσει από το 1985 μέχρι τις 31 Μαρτίου 1990. Προς στήριξη της αγωγής τους, η Hopkins κ.λπ. προέβαλαν ιδίως παράβαση των άρθρων 4 και 63 της Συνθήκης ΕΚΑΧ (στο εξής: Συνθήκη) και ισχυρίστηκαν ότι οι National Power και PowerGen, οι οποίες διαδέχθηκαν το Central Board, προέβησαν σε διακρίσεις εις βάρος τους σε σχέση με την British Coal, αγοράζοντας από αυτούς άνθρακα υπό όρους τιμών και ποσοτήτων λιγότερο ευνοϊκούς από αυτούς που προσφέρονταν στην British Coal.

72 Με διατάξεις της 13ης Ιανουαρίου και 12ης Μαΐου 1994, το High Court ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα, μεταξύ άλλων, ως προς το με βάση ποιες διατάξεις της Συνθήκης έπρεπε να επιλυθεί η διαφορά.

73 Με απόφαση της 2ας Μαΐου 1996 στην υπόθεση C-18/94, Hopkins κ.λπ. (Συλλογή 1996, σ, I-2281), το Δικαστήριο αποφάνθηκε, μεταξύ άλλων, ότι οι διατάξεις της Συνθήκης, και ειδικότερα τα άρθρα 4, στοιχείο β', και 63, παράγραφος 1, συνιστούν το νομικό πλαίσιο εντός του οποίου εμπίπτουν οι δυσμενείς διακρίσεις στις οποίες προβαίνουν οι αγοραστές έναντι των παραγωγών όσον αφορά την τιμή, την ποσότητα και τους άλλους όρους αγοράς άνθρακα.

74 Εν τω μεταξύ, η NALOO υπέβαλε στην Επιτροπή νέα καταγγελία στις 15 Ιουνίου 1994, ζητώντας να εξεταστούν, με γνώμονα τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, τα ποσοστά που εισέπραξε η British Coal από τους αδειούχους παραγωγούς από την 1η Ιανουαρίου 1973, ημερομηνία προσχωρήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, μέχρι τις 31 Μαρτίου 1990, περίοδο που αποκλείει ρητώς η προσβαλλόμενη απόφαση.

75 Η British Coal απέστειλε έγγραφο οχλήσεως στην Επιτροπή, ζητώντας της να απορρίψει, χωρίς εξέταση της ουσίας, τη νέα αυτή καταγγελία της NALOO. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με σιωπηρά απόφαση που θεωρείται, δυνάμει

του άρθρου 35, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, ότι προκύπτει από τη σιωπή που τήρησε η Επιτροπή μέχρι την εκπνοή προθεσμίας δύο μηνών από της οχλήσεως. Κατόπιν αυτού, η British Coal άσκησε προσφυγή κατά της ανωτέρω αποφάσεως, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Νοεμβρίου 1994 και πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-367/94.

Διαδικασία

76 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Ιουλίου 1991, η NALOO άσκησε την υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως, με βάση το άρθρο 33 της Συνθήκης.

77 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατέθεσε στις 30 Σεπτεμβρίου 1991, η Επιτροπή προέβαλε, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ένσταση απαραδέκτου, η οποία, με διάταξη του Πρωτοδικείου της 1ης Οκτωβρίου 1992, αποφασίστηκε να συνεξεταστεί με την ουσία της υποθέσεως.

78 Κατόπιν αιτήσεώς της, με διάταξη του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 1992, επετράπη στην British Coal να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.

79 Με δύο διατάξεις που εκδόθηκαν αντιστοίχως στις 31 Μαρτίου 1992 και 2 Ιουνίου 1992, το Πρωτοδικείο δέχθηκε εν μέρει αιτήσεις της NALOO περί εμπιστευτικής μεταχειρίσεως ορισμένων εγγράφων έναντι της British Coal.

80 Ενώπιον του High Court of Justice of England and Wales ασκήθηκε, στις 11 Φεβρουαρίου 1991, από την εταιρία Banks, μέλος της NALOO, κατά της British Coal αγωγή, με την οποία εζητείτο αποζημίωση για τη ζημία που

προκλήθηκε από τα υπερβολικά ποσοστά που καταβάλλει η Banks στην British Coal και η οποία στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στην παράβαση από την British Coal των άρθρων 4, στοιχείο δ', 60, 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης. Με διάταξη της 25ης Φεβρουαρίου 1992, το High Court υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικά ερωτήματα σχετικά, μεταξύ άλλων, με την ερμηνεία των διατάξεων αυτών.

81 Το Πρωτοδικείο θεώρησε ότι οι απαντήσεις που ζητήθηκαν από το Δικαστήριο προηγούνται κατ' ανάγκη της απαντήσεως του Πρωτοδικείου στα ζητήματα που εγείρει η υπό κρίση προσφυγή. Συνεπώς, με έρεισμα το άρθρο 47, τρίτο εδάφιο, του Οργανισμού (ΕΚΑΧ) του Δικαστηρίου, το Πρωτοδικείο, με διάταξη της 14ης Ιουλίου 1993, μεριμνώντας για την ορθή απονομή της δικαιοσύνης, ανέστειλε τη διαδικασία μέχρι την έκδοση της προδικαστικής αποφάσεως του Δικαστηρίου.

82 Μετά την έκδοση της προδικαστικής αποφάσεως (απόφαση της 13ης Απριλίου 1994, C-128/92, Banks, Συλλογή 1994, σ. I-1209), συνεχίστηκε η ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία.

83 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ωστόσο, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν, πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε ορισμένες γραπτές ερωτήσεις, στις οποίες δόθηκε εμπροθέσμως απάντηση.

84 Κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 6ης Φεβρουαρίου 1996, οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

Αιτήματα των διαδίκων

85 Με το δικόγραφο της προσφυγής της, η NALOO ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1) να κηρυχθεί η προσφυγή της παραδεκτή βάσει του άρθρου 33 της Συνθήκης·

2) να κηρυχθούν τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t παράνομα, ως αντίθετα προς τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 60, 63, 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης·

3) να κηρυχθεί η προσβαλλόμενη απόφαση άκυρη, δεδομένου ότι θεωρεί νόμιμα, υπό την έννοια του άρθρου 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t·

4) να κηρυχθεί η προσβαλλόμενη απόφαση άκυρη, δεδομένου ότι η Επιτροπή αγνόησε κατά έκδηλο τρόπο τις διατάξεις της Συνθήκης, καθώς και τα ασκούντα επιρροή πραγματικά περιστατικά, και, συνεπώς, κατέληξε σε εσφαλμένα νομικά συμπεράσματα·

5) να κηρυχθεί η προσβαλλόμενη απόφαση άκυρη, δεδομένου ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να ενεργεί κατά τρόπο δίκαιο και αντικειμενικό·

6) να κηρυχθεί η προσβαλλόμενη απόφαση άκυρη, δεδομένου ότι είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη κατά παράβαση των άρθρων 5 και 15 της Συνθήκης·

7) να κριθεί ότι, πέραν των γενομένων στην παράγραφο 81 της προσβαλλομένης αποφάσεως παραβάσεων, και η British Coal παρέβη τα άρθρα 4, 60, 63 και 65 της Συνθήκης·

8) να εκδοθεί, κατά συνέπεια, απόφαση ακυρώνουσα την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που αφορά τα επιβαλλόμενα από την British Coal ποσοστά·

9) να υποχρεωθεί η Επιτροπή να κινήσει εκ νέου την έρευνά της επί του ύψους των ποσοστών που η British Coal επιβάλλει στους αδειούχους παραγωγούς άνθρακα, καθώς και επί της τιμής που καταβάλλεται για τον άνθρακα στο πλαίσιο των αδειών με υποχρέωση παραδόσεως·

10) να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επιβάλει στην British Coal να επιστρέψει τα ποσά που εισέπραξε καθ' υπέρβαση όσον αφορά τα ποσοστά, καθώς και τη διαφορά μεταξύ της προσφερομένης ανεπαρκούς τιμής και του ύψους που αυτή θα έπρεπε να έχει σύμφωνα με τα αποτελέσματα της κατά το προηγούμενο αίτημα έρευνας·

11) να υποχρεωθεί η Επιτροπή να διαπιστώσει, βάσει των άρθρων 4, 60, 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, την έλλειψη νομιμότητας της συμπεριφοράς της British Coal πριν από την 1η Απριλίου 1990·

12) να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·

13) να γίνει κάθε άλλη διαπίστωση ή να ληφθούν οποιαδήποτε άλλα μέτρα κριθούν χρήσιμα.

86 Με τα σημεία 6.25 έως 6.28 των παρατηρήσεών της επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, η NALOO έπαυσε να ζητεί την επιστροφή των καθ' υπέρβαση εισπραχθέντων και την αναγνώριση της ελλείψεως νομιμότητας της συμπεριφοράς της British Coal πριν από την 1η Απριλίου 1990, όπως είχε ζητήσει με το δέκατο και ενδέκατο αίτημά της. Όπως επιβεβαίωσε στο σημείο 75 του υπομνήματος απαντήσεως, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει πλέον καμία αξίωση σχετικά με τον προ της 1ης Απριλίου 1990 χρόνο.

87 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1) να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη στο σύνολό της·

2) επικουρικώς, να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη κατά το μέρος που αφορά περιστατικά και συνθήκες προγενέστερες της 1ης Απριλίου 1990, καθώς όσον αφορά το δέκατο και ενδέκατο αίτημα της προσφεύγουσας, και αβάσιμη κατά τα λοιπά·

3) επικουρικότερα, να κηρύξει την προσφυγή αβάσιμη·

4) να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

88 Η British Coal ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1) να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη, όπως ζητεί η British Coal με τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου και με τις παρατηρήσεις της επί της ουσίας·

2) να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

3) να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της παρεμβαίνουσας.

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων

89 Με το τρίτο έως το έκτο αίτημα της προσφεύγουσας (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 85) επαναλαμβάνονται στην πραγματικότητα τέσσερις από τους πέντε προβληθέντες λόγους ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

90 Κατά πάγια νομολογία, δεν απόκειται στον κοινοτικό δικαστή, στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας που ασκεί, ούτε να υποκαθιστά τα κοινοτικά θεσμικά όργανα ούτε να τους απευθύνει διαταγές. Επί πλέον, μόνο στο περί ου πρόκειται θεσμικό όργανο απόκειται να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεως εκδοθείσας στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 12ης Ιανουαρίου 1995, T-102/92, Viho κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-17, σκέψη 28, της 7ης Μαρτίου 1995, T-432/93,

Τ-433/93 και Τ-434/93, Socurte κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-503, σκέψη 54, και της 18ης Σεπτεμβρίου 1995, Τ-548/93, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2565, σκέψη 54).

91 Όμως, αφενός, το ένατο αίτημα της προσφεύγουσας, με το οποίο ζητείται από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την Επιτροπή να κινήσει εκ νέου την έρευνά της επί του ύψους των ποσοστών και επί των τιμών αγοράς της British Coal, αποτελεί αίτηση εκδόσεως διαταγής την οποία το Πρωτοδικείο δεν έχει αρμοδιότητα να απευθύνει στην Επιτροπή. Το ίδιο ισχύει για το δέκατο και ενδέκατο αίτημα, ανεξαρτήτως του ότι η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από τα δύο αυτά αιτήματα.

92 Αφετέρου, με το δεύτερο και έβδομο αίτημα της προσφεύγουσας, με τα οποία ζητείται από το Πρωτοδικείο να διαπιστώσει την έλλειψη νομιμότητας, πρώτον, των ποσοστών ύψους 5,50 ή 6 UK£/t, ως αντιθέτων προς τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 60, 63, 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, και, δεύτερον, της συμπεριφοράς της British Coal με βάση τα άρθρα 4, 60, 63 και 65 της Συνθήκης, επιδιώκεται ακριβώς να λάβει το Πρωτοδικείο τα μέτρα που θα συνεπαγόταν η εκτέλεση από το περί ου πρόκειται θεσμικό όργανο ενδεχομένης αποφάσεως του Πρωτοδικείου ακυρώνουσας την προσβαλλόμενη απόφαση.

93 Επομένως, το δεύτερο, έβδομο και ένατο αίτημα της προσφεύγουσας είναι απαράδεκτα.

Επί του αρχικού αντικειμένου της προσφυγής

94 Όπως προκύπτει από την έκθεση του ιστορικού της διαφοράς, η προσφεύγουσα προσάπτει στην British Coal δύο περιοριστικές του ανταγωνισμού πρακτικές: αφενός, τα υπερβολικά ποσοστά που η British Coal εισπράττει επί του άνθρακα που εξορύσσεται υπό το καθεστώς των αδειών με υποχρέωση καταβολής ποσοστών και, αφετέρου, τις καταχρηστικώς χαμηλές τιμές στις οποίες η British Coal αγοράζει τον άνθρακα που εξορύσσεται σε ανοικτά ορυχεία υπό το καθεστώς των αδειών με υποχρέωση παραδόσεως (στο εξής: τιμή αγοράς της British Coal).

95 Σε σχέση με τις δύο αυτές πρακτικές, για τις οποίες υπεύθυνη φέρεται η British Coal, η προσφεύγουσα αναπτύσσει πέντε λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της.

96 Ο πρώτος αντλείται από το ότι αγνοήθηκε κατά έκδηλο τρόπο το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, καθότι η προσβαλλόμενη απόφαση, αφενός, κατέληξε στη νομιμότητα των ποσοστών ύψους 5,50 ή 6 UK£/t με βάση το άρθρο αυτό και, αφετέρου, παρέλειψε να διαπιστώσει την έλλειψη νομιμότητας των τιμών αγοράς της British Coal με βάση την ίδια διάταξη.

97 Στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει κατά της Επιτροπής την αιτίαση ότι αγνόησε κατά έκδηλο τρόπο τα άρθρα 4, 60, 63 και 65 της Συνθήκης, μη εξετάζοντας, με γνώμονα τις διατάξεις αυτές, τη νομιμότητα των εισπραττομένων από την British Coal ποσοστών και των τιμών αγοράς της British Coal ή θεωρώντας τις διατάξεις αυτές μη εφαρμοστέες.

98 Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι αρνήθηκε να λάβει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε προς στήριξη της καταγγελίας της, ότι παρέλειψε να προβεί σε εξαντλητική έρευνα και ότι προσέβαλε τα δικαιώματά της υπερασπίσεως.

99 Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως η αιτίαση ότι είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη, ο δε πέμπτος, στον οποίο επαναλαμβάνονται τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν προς στήριξη των τεσσάρων προηγουμένων λόγων ακυρώσεως, αντλείται από το ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας όταν έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί της ενστάσεως απαραδέκτου της Επιτροπής

Επιχειρήματα των διαδίκων

100 Με την ένσταση απαραδέκτου, η Επιτροπή ισχυρίζεται ουσιαστικώς ότι, με όλους τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα, ζητείται από το Πρωτοδικείο να εκτιμήσει, με βάση το άρθρο 33, πρώτο εδάφιο, δεύτερη φράση, της Συνθήκης, την κατάσταση που απορρέει από οικονομικά γεγονότα ή περιστάσεις ενόψει της οποίας ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση, χωρίς να έχει προσκομιστεί, όπως απαιτεί σε μια τέτοια περίπτωση η ίδια διάταξη, η παραμικρή ένδειξη περί καταχρήσεως εξουσίας ή έκδηλης παραβάσεως των διατάξεων της Συνθήκης.

101 Το Πρωτοδικείο έχει αρμοδιότητα μόνο να ελέγξει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως και όχι να επανεξετάσει τα οικονομικά γεγονότα ή τις περιστάσεις επί των οποίων στηρίζεται η απόφαση αυτή. Όμως, με όλους τους λόγους ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα επιδιώκεται να επανεξετάσει το Πρωτοδικείο την καταγγελία της προσφεύγουσας και να υποκαταστήσει την Επιτροπή στην εκτίμηση των οικονομικών στοιχείων και πραγματικών περιστατικών.

102 Η προσφεύγουσα αντιτάσσει ουσιαστικώς ότι το κύριο ακυρωτικό της αίτημα εμπίπτει στο άρθρο 33, πρώτο εδάφιο, πρώτη φράση, της Συνθήκης. Επί πλέον, οι πλημμέλειες στις οποίες υπέπεσε η Επιτροπή συνιστούν κατάχρηση εξουσίας και/ή είναι πρόδηλες, οπότε δικαιολογούν εξέταση των οικονομικών γεγονότων και περιστάσεων από το Πρωτοδικείο.

103 Η προσφεύγουσα δεν είναι υποχρεωμένη να αποδείξει την κατάχρηση εξουσίας ή το πρόδηλο των προβαλλομένων παραβιάσεων της Συνθήκης για να είναι παραδεκτοί οι λόγοι ακυρώσεως με τους οποίους επιδιώκει την εξέταση από το Πρωτοδικείο οικονομικών γεγονότων και περιστάσεων, δεδομένου ότι στην αντίθετη περίπτωση θα συνεχέετο το παραδεκτό με την απόδειξη επί της ουσίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 1955, 3/54,

Assider κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 9, και της 21ης Ιουνίου 1958, 8/57, Groupement des hauts fourneaux et aciéries belges κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 271). Συναφώς, αρκεί οι αιτιάσεις ότι υφίσταται κατάχρηση εξουσίας και ότι αγνοήθηκε κατά έκδηλο τρόπο το κοινοτικό δίκαιο να συνοδεύονται από ασκούσες επιρροή ενδείξεις.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

104 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, εκ προοιμίου, ότι το άρθρο 33, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης αναθέτει στον κοινοτικό δικαστή την εκδίκαση των προσφυγών ακυρώσεως που ασκούνται κατά των πράξεων της Επιτροπής λόγω αναρμοδιότητας, παραβάσεως ουσιώδους τύπου, παραβιάσεως της Συνθήκης ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή της ή λόγω καταχρήσεως εξουσίας. Ωστόσο, ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή δεν δύναται να εκτείνεται επί της εκτιμήσεως της καταστάσεως που απορρέει από οικονομικά γεγονότα ή περιστάσεις ενόψει της οποίας ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση, εκτός αν προσάπτεται στην Επιτροπή ότι ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας ή ότι αγνόησε κατά έκδηλο τρόπο τις διατάξεις της Συνθήκης ή τους κανόνες εφαρμογής της.

105 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (απόφαση της 18ης Μαρτίου 1980, 154/78, 205/78, 206/78, 226/78 έως 228/78, 263/78 και 264/78, 39/79, 31/79, 83/79 και 85/79, Valsabbia κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/Ι, σ. 489, σκέψη 11), το πρώτο μέρος της δεύτερης φράσεως του άρθρου 33, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης θέτει όρια στον έλεγχο που ασκεί ο δικαστής στις επιλογές οικονομικής πολιτικής στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή, ενώ με το δεύτερο μέρος τα όρια αυτά παραμερίζονται υπό την προϋπόθεση ότι ο προσφεύγων προβάλλει κατάχρηση εξουσίας ή έκδηλη παράβαση της Συνθήκης.

106 Από τη συνοπτική έκθεση των λόγων ακυρώσεως (βλ. ανωτέρω) προκύπτει ότι η προσφεύγουσα, στο πλαίσιο των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως, προέβαλε μόνο την αιτίαση ότι αγνοήθηκαν κατά έκδηλο τρόπο διατάξεις της Συνθήκης, ενώ με τον τρίτο, τέταρτο και πέμπτο λόγο ακυρώσεως δεν επιδιώκεται να ελέγξει το Πρωτοδικείο την εκτίμηση της καταστάσεως που απορρέει από οικονομικά γεγονότα και περιστάσεις, ενόψει της οποίας ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση.

107 Επομένως, η Επιτροπή αβασίμως υποστηρίζει ότι με όλους τους λόγους ακυρώσεως επιδιώκεται να εκτιμήσει το Πρωτοδικείο την κατάσταση που απορρέει από οικονομικά γεγονότα και περιστάσεις, ενόψει της οποίας ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση.

108 Για να μπορέσει το Πρωτοδικείο να ελέγξει την εκτίμηση της καταστάσεως αυτής στο πλαίσιο των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως, πρέπει και αρκεί η αιτίαση ότι αγνοήθηκαν κατά έκδηλο τρόπο διατάξεις της Συνθήκης να συνοδεύεται από ενδείξεις που ασκούν επιρροή. Πράγματι, αν απαιτούνταν περισσότερα, αυτό θα κατέληγε σε σύγχυση του παραδεκτού μιας επιχειρηματολογίας με την απόδειξη επί της ουσίας, ενώ μια λιγότερο αυστηρή ερμηνεία, κατά την οποία η απλή προβολή της αιτιάσεως αρκεί για να καταστεί δυνατός ο έλεγχος από τον κοινοτικό δικαστή της εκτιμήσεως μιας οικονομικής καταστάσεως, θα είχε ως συνέπεια τον εκφυλισμό της αιτιάσεως αυτής σε ρήτρα με καθαρά τυπικό χαρακτήρα [απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 1955, 6/54, Κάτω Χώρες κατά Ανωτάτης Αρχής, Recueil 1955, σ. 201, συγκεκριμένα σ. 225 (υφίσταται μόνο συνοπτική μετάφραση στα ελληνικά: Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 13), και προαναφερθείσα απόφαση Valsabbia κατά Επιτροπής, σκέψη 11].

109 Εν προκειμένω, η αιτίαση ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αγνόησε κατά έκδηλο τρόπο διατάξεις της Συνθήκης στηρίζεται σε ενδείξεις ασκούσες εκ πρώτης όψεως επιρροή, αν ληφθούν υπόψη, ιδίως, το μερίδιο της British Coal επί της αγοράς του άνθρακα που προορίζεται για την παραγωγή ηλεκτρισμού, καθώς και το εκ του νόμου μονοπώλιο της επιχειρήσεως αυτής να χορηγεί τις άδειες εξορύξεως, η εξουσία της να καθορίζει μονομερώς τα ποσοστά σε ενιαίο ύψος έναντι όλων των εκμεταλλευομένων ορυχεία κατόπιν αδείας και, τέλος, η θέση ισχύος που της προσδίδουν το νομικό της καθεστώς και το οικονομικό της βάρος κατά τις διαπραγματεύσεις, για κάθε ορυχείο χωριστά, των τιμών στις οποίες αγοράζει τον άνθρακα που εξορύσσεται υπό το καθεστώς των αδειών με υποχρέωση παραδόσεως.

110 Οι διαπιστώσεις αυτές αρκούν για το παραδεκτό των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως, καθότι με αυτούς επιδιώκεται να ελέγξει το Πρωτοδικείο πώς εκτίμησε η Επιτροπή την κατάσταση που απορρέει από οικονομικά γεγονότα ή περιστάσεις, ενόψει της οποίας ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση.

111 Κατά την άσκηση του ελέγχου αυτού, το Πρωτοδικείο θα πρέπει να περιοριστεί στο να εξακριβώσει αν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προδήλως αδικαιολόγητη, λαμβανομένων υπόψη των προϋποθέσεων που καθορίζει η

Συνθήκη και μιας σφαιρικής εκτιμήσεως της οικονομικής καταστάσεως, θεωρουμένου ότι ο όρος «κατά έκδηλο τρόπο» προϋποθέτει τόσο σοβαρή παράβαση νομικών διατάξεων ώστε να προκύπτει ότι η παράβαση αυτή απορρέει από πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση, με γνώμονα τις διατάξεις της Συνθήκης, της καταστάσεως ενόψει της οποίας ελήφθη η απόφαση (προαναφερθείσες αποφάσεις Κάτω Χώρες κατά Ανωτάτης Αρχής, Recueil 1955, σ. 225, και Valsabbia κατά Επιτροπής, σκέψη 72).

112 Επομένως, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, τα ως άνω καθορισμένα όρια του δικαστικού ελέγχου ουδόλως συνεπάγονται ότι το Πρωτοδικείο δεν έχει αρμοδιότητα να αποφανθεί επί της νομιμότητας της αποφάσεως.

113 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η ένσταση απαραδέκτου που ήγειρε η Επιτροπή κατά των λόγων ακυρώσεως της προσφεύγουσας είναι απορριπτέα.

Επί του παραδεκτού των λόγων ακυρώσεως που προβλήθηκαν σε σχέση με τις τιμές αγοράς της British Coal.

114 Όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις, η προσφεύγουσα προβάλλει αξιώσεις μόνον όσον αφορά το επιβαλλόμενο από την British Coal ύψος των ποσοστών.

115 Πράγματι, το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από το δέκατο και ενδέκατο αίτημά της (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 86).

116 Εξάλλου, το δεύτερο, έβδομο και ένατο αίτημά της είναι απαράδεκτα (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 93), ενώ το τρίτο έως το έκτο αίτημα αποτελούν στην πραγματικότητα λόγους ακυρώσεως (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 89).

117 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι οι πέντε λόγοι ακυρώσεως που προβλήθηκαν σε σχέση με τις τιμές αγοράς της British Coal, εφόσον δεν στηρίζονται πλέον με ρητά αιτήματα.

Επί της ουσίας

Επί του εναπομένοντος αντικειμένου της διαφοράς

118 Πρέπει να υπομνηστεί ότι η NALOO παραιτήθηκε κατά τη διάρκεια της δίκης από τα αιτήματα περί ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέρος που δεν διαπίστωσε την έλλειψη νομιμότητας των ποσοστών που εισέπραξε η British Coal πριν από την 1η Απριλίου 1990 (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 86).

119 Επί πλέον, η προσφεύγουσα παρατηρεί στο σημείο 60 του υπομνήματος απαντήσεως ότι «επιθυμεί να επικεντρώσει την ανάλυσή της στο ουσιαστικό πρόβλημα που μένει εκκρεμές στην παρούσα δίκη, δηλαδή στο αν η Επιτροπή καλώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t είναι σε κάθε περίπτωση νόμιμα».

120 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η προσφεύγουσα, πριν από την άσκηση της προσφυγής, υπέβαλε στην Επιτροπή νέα καταγγελία στις 15 Ιουνίου 1994, ζητώντας να εξεταστούν, με γνώμονα τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, τα ποσοστά που εισέπραξε η British Coal από την 1η Ιανουαρίου 1973 μέχρι τις 31 Μαρτίου 1990.

121 Επομένως, η προσφυγή έχει πλέον ως αντικείμενο την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως κατά το μέρος που αυτή διαπιστώνει ότι τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t που εισπράττει η British Coal από την 1η Απριλίου 1990 δεν είναι ασυμβίβαστα με τις τυχούσες επικλήσεως διατάξεις της Συνθήκης.

122 Το Πρωτοδικείο θεωρεί σκόπιμο να εξετάσει πρώτα τους δύο πρώτους λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι στηρίζονται στο ότι αγνοήθηκαν κατά έκδηλο τρόπο διατάξεις της Συνθήκης, πριν χωρήσει στην εξέταση του αν παραβιάστηκαν διαδικαστικοί κανόνες, αν είναι ανεπαρκής η αιτιολογία και αν υφίσταται κατάχρηση εξουσίας, όπως προβάλλεται αντιστοίχως με τους τρεις τελευταίους λόγους ακυρώσεως.

1. *Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης*

Επιχειρήματα των διαδίκων

123 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πραγματική και νομική πλάνη καταλήγοντας στο ότι είναι νόμιμα τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t, ενώ η προσφεύγουσα είχε αποδείξει ότι το ποσό αυτό παραμένει υπερβολικό, καθότι εμποδίζει τα μέλη της να έχουν λογικά κέρδη και τους επιβάλλει σοβαρό ανταγωνιστικό μειονέκτημα σε σχέση με την British Coal.

124 Η έκθεση Binder Hamlyn εξετάζει την πενταετή περίοδο που έληξε στις 31 Μαρτίου 1991 και λαμβάνει υπόψη, πρώτον, μια ανάλυση στηριζόμενη στο κόστος εκμεταλλεύσεως της British Coal, δεύτερον, τη μέθοδο που η British Coal λέγει ότι εφαρμόζει και, τρίτον, τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε από την προσβαλλόμενη απόφαση και που στηρίζεται στα κέρδη εκμεταλλεύσεως της British Coal.

125 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι η έκθεση Binder Hamlyn εκθέτει «τα αποτελέσματα μιας λογιστικής πραγματογνωμοσύνης η οποία έγινε βάσει των ετησίων λογαριασμών της British Coal, καθώς και των λογιστικών στοιχείων που συνέλεξε η Binder Hamlyn στα μέλη της προσφεύγουσας ενώσεως», και της οποίας το αντικείμενο συνίσταται στο «να αποδείξει στην Επιτροπή ότι, από λογιστικής απόψεως, τα ποσοστά που απαιτεί τώρα η British Coal είναι υπερβολικά», όποια μέθοδος και αν χρησιμοποιηθεί.

126 Εφαρμόζοντας την πρώτη μέθοδο, οι συντάκτες της εκθέσεως κατέληξαν στο ότι, λαμβανομένων υπόψη των εξόδων εισπράξεως των ποσοστών που η British Coal εκτιμά σε 1 UK£/t και ενός φυσιολογικού περιθωρίου κέρδους 37 %, ένα λογικό επίπεδο ποσοστών ανέρχεται σε 1,37 UK£/t. Όμως, κατά τον πίνακα που περιέχεται στο σημείο 4.7 της εκθέσεως Binder Hamlyn, τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t, που εισέπραξε η British Coal κατά τη χρήση που έληξε στις 31 Μαρτίου 1991, της απέφεραν κέρδος εκτιμώμενο στο 400 % του κόστους της.

127 Η δεύτερη μέθοδος συνίσταται στο να υπολογιστεί το μέσο κόστος εκμεταλλεύσεως της British Coal, στο να εξομοιωθεί αυτό προς το κόστος των κατόχων αδειών, στο να προστεθεί ένα λογικό περιθώριο κέρδους για τον τομέα της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας, στο να ληφθεί η τελική τιμή πωλήσεως του άνθρακα που παράγει ο τομέας αυτός και, τέλος, στο να καθοριστούν τα ποσοστά στο ποσό της διαφοράς μεταξύ του κόστους των κατόχων αδειών, αυξημένου κατά το περιθώριο κέρδους τους, και της τελικής τιμής πωλήσεως.

128 Όμως, το περιθώριο κέρδους που τα μέλη της προσφεύγουσας πρέπει να προσθέσουν κατά τη μέθοδο αυτή δεν είναι παρά 5 έως 6 %, ενώ θα έπρεπε να είναι πολύ ανώτερο, αν ληφθούν υπόψη οι πολύ μεγάλοι κίνδυνοι εκμεταλλεύσεως και η προστιθέμενη αξία από την εργασία των μελών της προσφεύγουσας. Επί πλέον, η τιμή πωλήσεως του άνθρακα που χρησιμοποιήθηκε ως τιμή αναφοράς είναι εντελώς πλασματική: αν χρησιμοποιηθεί ο αριθμός 130 p/Gj που προέβαλε η British Coal, τα ποσοστά θα έπρεπε να είναι αρνητικά, λαμβανομένου υπόψη ότι το μέσο κόστος εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας είναι ανώτερο των 135 p/Gj.

129 Τέλος, βάσει των κριτηρίων που προσδιορίζονται στην παράγραφο 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή θεώρησε νόμιμα τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t, με το να προσδιορίσει το κόστος παραγωγής των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας, με το να συγκρίνει το κόστος αυτό με τα έσοδα που προέρχονται από τον παραδιδόμενο άνθρακα και με το να εξαγάγει τα ποσοστά από τη διαφορά μεταξύ κόστους και εσόδων, προκειμένου να αποδείξει αν το αποτέλεσμα του υπολογισμού αυτού επιτρέπει στον εκμεταλλευόμενο ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας να έχει κέρδη και δεν του επιβάλλει σημαντικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα σε σχέση με την British Coal.

130 Κατά την προσφεύγουσα, καίτοι από την παράγραφο 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει σαφώς ότι το κριτήριο συνίσταται στο κόστος και στο περιθώριο κέρδους του κατόχου αδείας, εντούτοις η Επιτροπή εφάρμοσε το κριτήριο αυτό στην παράγραφο 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως χρησιμοποιώντας το κόστος της British Coal, και τούτο, παρ' όλον ότι η ίδια έχει αναγνωρίσει ότι η British Coal και ο τομέας της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας έχουν διαφορετική διάρθρωση κόστους.

131 Από το παράρτημα G της καταγγελίας της 29ης Μαρτίου 1990 προκύπτει ότι το κόστος εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας είναι ανώτερο τουλάχιστον κατά 20 % του αντιστοίχου κόστους των ανοικτών ορυχείων της British Coal, με αποτέλεσμα η μείωση των ποσοστών σε 5,50 ή 6 UK£/t να μην αρκεί για να περιοριστεί η σημαντική ζημία που οι αδειούχοι παραγωγοί έχουν υποστεί από απόψεως ανταγωνισμού.

132 Η Επιτροπή θεώρησε, με το από 28 Αυγούστου 1990 έγγραφό της προς τον μόνιμο αντιπρόσωπο του Ηνωμένου Βασιλείου, ότι τα τότε εισπραττόμενα ποσοστά των 7 UK£/t ήσαν, σε κάθε περίπτωση, υπερβολικά. Η προσφεύγουσα διερωτάται, κατά συνέπεια, πώς η Επιτροπή κατέληξε στο ότι μία ήσσων μείωση του ύψους των ποσοστών θα καταργούσε το αντίθετο προς τον ανταγωνισμό αποτέλεσμα, παρά τις πολυάριθμες αποδείξεις περί του εναντίου που προσκόμισε η προσφεύγουσα.

133 Κατά την Επιτροπή, υποστηριζόμενη ουσιαστικώς από την British Coal, η προσφεύγουσα ομολογεί σιωπηρώς ότι η είσπραξη ποσοστών από την British Coal είναι νόμιμη και ότι σε διαφορετικές καταστάσεις μπορούν να αντιστοιχούν διαφορετικά ποσοστά. Για να εξακριβώσει αν τα επίμαχα ποσοστά είναι αντίθετα προς τους στόχους της Συνθήκης, η Επιτροπή εφάρμοσε, στην παράγραφο 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ένα κριτήριο στηριζόμενο στο εύλογο ή στην αναλογικότητα ποσοστών της τάξεως των 5,50 ή 6 UK£/t (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1989, 395/87, Tournier, Συλλογή 1989, σ. 2521).

134 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι εξέτασε προς τούτο αν, από την 1η Απριλίου 1990 και υπό το πρίσμα της προσφοράς της British Coal, τα μέλη της προσφεύγουσας λαμβάνουν τιμές συγκρίσιμες με αυτές της British Coal και έχουν πρόσβαση στην αγορά του άνθρακα που προορίζεται για την παραγωγή ηλεκτρισμού όμοια με την πρόσβαση της British Coal, μέσω της καταβολής λογικών ποσοστών.

135 Οι νέες συνθήκες συνεπάγονται, για τα μέλη της προσφεύγουσας, αύξηση του περιθωρίου κέρδους από τις πωλήσεις προς τις επιχειρήσεις παραγωγής ηλεκτρισμού άνω του 20 % σε σχέση με τον προηγούμενο μικτό αριθμό. Ελλείψει οποιουδήποτε συγκεκριμένου δεδομένου ως προς το πραγματικό κόστος παραγωγής οποιασδήποτε από τις επιχειρήσεις μέλη της προσφεύγουσας, που να δείχνει ότι το διαφορετικό κόστος τις θέτει σε δυσμενή ανταγωνιστική κατάσταση, η Επιτροπή δεν διέθετε κανένα στοιχείο προς απόδειξη του ότι τα συμπεράσματά της είναι παράλογα.

136 Για να εκτιμήσει το συμβιβαστό της προσφοράς της British Coal με το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, η Επιτροπή έλαβε υπόψη ιδίως την εκ του νόμου υποχρέωση της British Coal να μεριμνά ώστε να υφίσταται διαθέσιμος άνθρακας προς διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος, το δικαίωμα κυριότητας της British Coal επί του άνθρακα και τις δηλώσεις στις οποίες προέβη η προσφεύγουσα, με τα από 13 Μαΐου 1988 και 25 Μαΐου 1990 έγγραφά της, ότι τα ποσά των 11 και 6 UK£/t αντιστοιχούν σε αποδεκτά επίπεδα ποσοστών.

137 Η έκθεση Binder Hamlyn δεν συνετάγη με βάση λογιστικά στοιχεία συλλεγέντα στα μέλη της NALOO, αλλά εκθέτει μόνο τρία υποθετικά συμπεράσματα εξαχθέντα με βάση τους λογαριασμούς που δημοσίευσε η British Coal. Η έκθεση αυτή δεν λαμβάνει υπόψη τον διττό στόχο των ποσοστών, ήτοι, αφενός, την κάλυψη των εξόδων διοικήσεως που συνδέονται με τη χορήγηση των αδειών και την είσπραξη των ποσοστών και, αφετέρου, την αμοιβή του δικαιώματος κυριότητας της British Coal.

138 Η έκθεση προβαίνει σε ορισμένες προσαρμογές οι οποίες σκοπούν όλες να στηρίξουν τα επιχειρήματα των μελών της NALOO, χωρίς να παραθέτει τα πραγματικά περιστατικά ή τα στατιστικά δεδομένα που στηρίζουν τις προσαρμογές αυτές. Επί πλέον, τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων βασίζεται η έκθεση είναι προγενέστερα της περιόδου που εξετάζεται στην προσβαλλόμενη απόφαση.

139 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, αν και έχει αναγνωρίσει τις διαφορές κλίμακας μεταξύ των δραστηριοτήτων της British Coal και των δραστηριοτήτων των μελών της NALOO, δεν έχει ομολογήσει, ειδικότερα, ότι το κόστος εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας υπερ-

βαίνει κατά 20 % και πλέον το κόστος εκμεταλλεύσεως της British Coal. Πράγματι, αφενός, δεν διέθετε καμία ένδειξη ως προς το κόστος αυτών τούτων των μελών της NALOO και, αφετέρου, ορισμένα στοιχεία τείνουν να αποδείξουν ότι οι ενδιαφερόμενοι συνέχιζαν να καταγράφουν κέρδη όταν κατέβαλλαν ποσοστά ύψους μέχρι και 16 UK£/t. Η Επιτροπή τονίζει συναφώς ότι η παραγωγή άνθρακα κατόπιν αδείας γνώρισε σταθερή πρόοδο από έτος σε έτος.

140 Υπογραμμίζει ότι, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η British Coal και τα ορυχεία εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας δεν βρίσκονται σε ανταγωνισμό για τα ίδια αποθέματα, δεδομένου ότι η British Coal δεν ενδιαφέρεται για κοιτάσματα μικρού μεγέθους. Η British Coal και οι μικρές επιχειρήσεις εξορύξεως άνθρακα έχουν διαφορετικό τρόπο εκμεταλλεύσεως, όπως η ίδια η προσφεύγουσα αναγνώρισε στο σημείο 10 της από 29 Μαρτίου 1990 καταγγελίας της.

141 Κάθε οικονομία κλίμακας που προκύπτει από τον μεγαλύτερο όγκο των δραστηριοτήτων της British Coal αντισταθμίζεται με το παραπάνω από το γεγονός ότι τα ανοικτά ορυχεία εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας εκμεταλλεύονται κοιτάσματα μικρού βάθους, για τα οποία η ποσότητα των αφαιρετέων χωμάτων ανά τόνο εξορυκτέου άνθρακα είναι σημαντικά μικρότερη. Η κατάσταση των ανοικτών ορυχείων εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας μεταβλήθηκε μετά τον δεκαπλασιασμό, από τον Coal Industry Act του 1990, του ορίου των αποθεμάτων που μπορούν του λοιπού να εκμεταλλεύονται τα ορυχεία αυτά. Η δυνατότητα των μελών της NALOO να εκμεταλλεύονται περισσότερα κοιτάσματα πρέπει να αντικατοπτρίζεται στο ύψος του ανταλλάγματος για τη χορήγηση αδείας, πράγμα που δεν λαμβάνει υπόψη η έκθεση Binder Hamlyn, η οποία αφορά αποκλειστικώς την κατάσταση πριν από την 1η Απριλίου 1990.

142 Η British Coal προσθέτει ότι το πιο αξιοσημείωτο χαρακτηριστικό της εκθέσεως είναι η χρησιμοποίηση υποτιθεμένων διαφορών για τον υπολογισμό του κόστους των κατόχων αδειών, ενώ τα στοιχεία ως προς το πραγματικό κόστος τους έπρεπε να ήσαν στη διάθεση της NALOO, καθώς και, χωρίς καμιά αμφιβολία, των συντακτών της εκθέσεως Binder Hamlyn. Η British Coal θεωρεί απίθανο το να μη τεθούν στη διάθεση της Επιτροπής οι πραγματικοί αριθμοί του κόστους των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας, αν οι αριθμοί αυτοί στήριζαν την καταγγελία της NALOO. Η NALOO προτίμησε να εξαγάγει από τους λογαριασμούς που δημοσίευσε η British Coal κατασκευασμένα και ανακριβή συμπεράσματα.

143 Η British Coal υπογραμμίζει ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος να πιστεύσει ότι το ανά τόνο πάγιο κόστος των κατόχων αδειών είναι αισθητώς ανώτερο του δικού της κόστους. Δεν έχει αποδειχτεί ότι οι κάτοχοι αδειών υποβάλλονται, για να εξορύσσουν άνθρακα, σε έξοδα μεγαλύτερα αυτών της British Coal. Το γεγονός ότι η ανά εκτάριο εξορυσσόμενη ποσότητα άνθρακα στα ορυχεία των αδειούχων παραγωγών είναι μικρότερη της αντίστοιχης ποσότητας στα ορυχεία της British Coal δεν συνεπάγεται κατ' ανάγκη αύξηση του κόστους, δεδομένου ότι ο κύριος παράγων είναι η αναλογία αφαιρεθέντων χωμάτων προς εξορυχθέντα άνθρακα, τόσο για την British Coal όσο και για τους αδειούχους παραγωγούς.

144 Η British Coal τονίζει επίσης ότι το κόστος της είναι σαφώς ανώτερο αυτού των εκμεταλλεύσεων εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας και περιλαμβάνει το κόστος σχετικά με το πλύσιμο, τη δημιουργία μιγμάτων και τον έλεγχο της εκτελέσεως των συμβάσεων. Επί πλέον, τα γενικά της έξοδα περιλαμβάνουν τη συμμετοχή στα γενικά έξοδα εξορύξεως σε βάθος και διάφορα άλλα έξοδα στα οποία δεν υποβάλλονται οι αδειούχοι παραγωγοί.

145 Η πρώτη μέθοδος που ακολουθήθηκε στην έκθεση Binder Hamlyn, αυτή του κόστους της British Coal πλέον ενός λογικού περιθωρίου κέρδους, παραγνωρίζει το γεγονός ότι ο άνθρακας που παράγεται υπό το καθεστώς των αδειών αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού της British Coal. Επί πλέον, το ότι ελήφθη υπόψη ποσοστό κέρδους 37 % είναι αυθαίρετο και στηρίζεται στη σύγκριση του κόστους εκμεταλλεύσεως και των τιμών πωλήσεως για μια χρονιά. Καμία λογική εξήγηση δεν δίδεται ως προς τους λόγους για τους οποίους πρέπει να εφαρμοστεί το περιθώριο αυτό στο κόστος διαχειρίσεως προκειμένου να καθοριστεί το ύψος των ποσοστών. Προ πάντων, η μέθοδος αυτή ενέχει χρησιμοποίηση υποθέσεων ως προς το κόστος της British Coal, οι οποίες είναι εντελώς αδικαιολόγητες.

146 Η έκθεση Binder Hamlyn επικρίνει ορισμένες ατέλειες των μεθόδων υπολογισμού της British Coal και, ιδίως, τη φερόμενη έλλειψη πληροφοριακών στοιχείων σχετικών με τους αδειούχους παραγωγούς. Όμως, ακόμη και όταν εξετάζει τις ατέλειες αυτές, δεν χρησιμοποιεί τους πραγματικούς αριθμούς των αδειούχων παραγωγών, αλλά, αντ' αυτών, διατυπώνει «λογικές υποθέσεις».

147 Τέλος, η μέθοδος που στηρίζεται στο κέρδος εκμεταλλεύσεως της British Coal συνίσταται στην απόπειρα προσαρμογής του κέρδους αυτού «στις διαφορετικές τιμές που μπορούν να επιτύχουν οι αδειούχοι παραγωγοί και στη συνέχεια στο διαφορετικό κόστος που αυτοί αντιμετωπίζουν». Όμως, η έκθεση χρησιμοποιεί μια διαφορά κόστους, ακόμη μία φορά αυθαίρετη, της τάξεως του 15 %.

148 Η προσφεύγουσα απαντά ότι δεν αντιλαμβάνεται τη λυσιτέλεια της εξετάσεως των εκ του νόμου υποχρεώσεων της British Coal, δεδομένου ότι καμία νομική διάταξη δεν επιτρέπει στην British Coal να προβεί σε καταχρηστική εκμετάλλευση της δεσπόζουσας θέσεώς της εις βάρος των αδειούχων παραγωγών. Η Επιτροπή δεν εξηγεί ούτε γιατί επικαλείται το δικαίωμα κυριότητας της British Coal επί των κοιτασμάτων άνθρακα ούτε ποια είναι η εντεύθεν επίπτωση επί του προσήκοντος ύψους των ποσοστών.

149 Η British Coal επιβάλλει παραδοσιακώς το μεγαλύτερο κατά το δυνατόν ύψος ποσοστών, το οποίο ποτέ δεν μειώθηκε, παρά μόνο κατόπιν δικαστικών ενεργειών ή ερευνών των αρχών. Είναι αδύνατος ο ισχυρισμός ότι η NALOO έχει ομολογήσει ότι κάποια οποιαδήποτε ποσοστά είναι λογικά: μια τέτοια προσωρινή παραδοχή εξαρτάται από τη συνδρομή άλλων προϋποθέσεων οι οποίες δεν έχουν πληρωθεί.

150 Σε αντίθεση με όσα ισχυρίζεται η Επιτροπή, οι συντάκτες της εκθέσεως Binder Hamlyn δέχθηκαν ότι η διαφορά κόστους μεταξύ της British Coal και των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας δεν ανέρχεται σε 20 αλλά σε 15 %, η δε έκθεση λαμβάνει υπόψη το δικαίωμα κυριότητας της British Coal και τα έξοδα λειτουργίας του συστήματος αδειών.

151 Με το να προσάπτει στην έκθεση Binder Hamlyn ότι στηρίχτηκε στο κόστος της British Coal και όχι στο κόστος της NALOO, η Επιτροπή ενεργεί κατά τρόπο όχι μόνο παράλογο αλλά και ασυνεπή, δεδομένου ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας, η διάρθρωση του κόστους της British Coal λαμβανόταν υπόψη ως στοιχείο αναφοράς.

152 Η Επιτροπή ποτέ δεν ζήτησε από την προσφεύγουσα να της γνωστοποιήσει το κόστος της, πράγμα που εξηγείται από ορισμένους λόγους.

153 Πράγματι, για να καθοριστεί ένα ενιαίο ύψος των ποσοστών λογικό για όλους, ο μοναδικός συνετός τρόπος συνίσταται στο να ληφθεί ως αφετηρία το κόστος του μεγαλύτερου παραγωγού του τομέα, ήτοι της British Coal. Επί πλέον, η British Coal στηρίζεται στο δικό της κόστος για να υπολογίσει τα ποσοστά, παρ' όλον ότι γνωρίζει λεπτομερώς το κόστος του τομέα της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας, ως διαχειρίστρια του συστήματος των αδειών με υποχρέωση παραδόσεως, οι οποίες επιβάλλουν στους κατόχους τους την υποχρέωση να της παρέχουν πληροφορίες επί του κόστους τους. Η ίδια η προσβαλλόμενη απόφαση χρησιμοποίησε την British Coal ως στοιχείο αναφοράς για να καθοριστεί η νομιμότητα των ποσοστών.

154 Η Επιτροπή ποτέ δεν προέβαλε την ακαταλληλότητα της μεθόδου που συνίσταται στο να ληφθεί ως αφετηρία το κόστος της British Coal και στο να συναχθεί η διαφορά μεταξύ του κόστους εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal και του αντιστοίχου κόστους των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών. Αν η Επιτροπή θεωρούσε σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο ότι η μέθοδος που χρησιμοποιούσε τόσο η προσφεύγουσα όσο και η ίδια είναι ανακριβής, τότε δεν εξηγείται το ότι επιβεβαίωνε την εγκυρότητα της μεθόδου αυτής καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας και δεν ζήτησε από την προσφεύγουσα να προσκομίσει στοιχεία σχετικά με το κόστος των μελών της, προκειμένου να δημιουργηθεί μια βάση αναφοράς επιτρέπουσα να καθοριστεί αν τα ποσοστά είναι λογικά.

155 Τέλος, το κόστος εξορύξεως που καταλογίζεται στην British Coal, αν ληφθεί υπόψη ότι αυτή, παράλληλα με τις συμβάσεις αδείας, προσφεύγει στο καθεστώς αναθέσεως της εκμεταλλεύσεως σε ιδιώτες επιχειρηματίες, δείχνει την ύπαρξη μιας άκρως ανταγωνιστικής καταστάσεως.

156 Αντιθέτως, το κόστος των μελών της προσφεύγουσας, τα οποία δεν αντιπροσωπεύουν το σύνολο των εκμεταλλευομένων κατόπιν αδείας ανοικτά ορυχεία στο Ηνωμένο Βασίλειο, δεν αντανακλά κατ' ανάγκη το κόστος του συνόλου του τομέα. Εφόσον οι εκμεταλλευόμενοι ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας ασκούν πολυάριθμες δραστηριότητες, είναι αδύνατον να ληφθούν αξιόπιστα στοιχεία ως προς το μέσο κόστος, καθότι κάθε εταιρία κατανέμει διαφορετικά τα έξοδά της και πάντοτε γινόταν δεκτό ότι είναι αδύνατον για τη NALOO να λάβει αξιόπιστα και σημαντικά στοιχεία κόστους σχετικά με το

σύνολο του τομέα της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας. Ακόμη και αν υποτεθεί ως δυνατή, η συλλογή τέτοιων στοιχείων θα απαιτούσε σημαντικό χρόνο, θα κόστιζε τεράστια ποσά και θα καθιστούσε αναγκαία τη συνεργασία όλων των αδειούχων παραγωγών του Ηνωμένου Βασιλείου. Κατά τον χρόνο που υποβλήθηκε η καταγγελία, ήταν προφανές για την προσφεύγουσα, όπως και για την Επιτροπή, ότι, λόγω απαρέγκλιτης προθεσμίας, δεν ήταν δυνατή η ανάληψη ενός τέτοιου έργου.

157 Τέλος, και εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα προσδιόρισε και υπολόγισε τη διαφορά κόστους μεταξύ αυτής και της British Coal. Εμπειρογνώμονες εκτέλεσαν την εργασία αυτή, την οποία ουδέποτε αμφισβήτησε η Επιτροπή. Το γεγονός ότι η Επιτροπή αφιερώνει μέρος του υπομνήματος αντικρούσεως στην ανάλυση της διαφοράς κόστους μεταξύ του τομέα της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας και της British Coal αποδεικνύει ότι τούτο αποτελούσε τη βάση των συζητήσεων μεταξύ των διαδίκων καθ' όλη τη διάρκεια της έρευνας.

158 Η έκθεση Binder Hamlyn αξιοποίησε καλύτερα τα στοιχεία που έλαβε υπόψη η προσβαλλόμενη απόφαση: ενώ η Επιτροπή χρησιμοποίησε στοιχεία προγενέστερα της 1ης Απριλίου 1990 και αφορώντα την British Coal, στα οποία δεν λαμβάνονται υπόψη τα έξοδα των κατόχων αδειών, η προσφεύγουσα στηρίχθηκε και αυτή σε στοιχεία προγενέστερα της 1ης Απριλίου 1990, αντληθέντα από τους δημοσιευθέντες λογαριασμούς της British Coal, αλλά προσαρμοσμένα για να ληφθούν υπόψη τα έξοδα των κατόχων αδειών.

159 Το επιχείρημα της Επιτροπής ότι η British Coal και ο τομέας της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας δεν τελούν σε ανταγωνισμό για τα ίδια κοιτάσματα είναι ακατανόητο: τα έγγραφα που προσκόμισε η NALOO αποδεικνύουν σαφώς ότι η British Coal αρνείται να χορηγεί άδειες επί των κοιτασμάτων που την ενδιαφέρουν, η ίδια δε η British Coal έχει προβεί σε σχετικές δηλώσεις.

160 Η Επιτροπή δεν έχει κατανοήσει τη σχέση που υφίσταται μεταξύ του κόστους και του βάθους του στρώματος άνθρακα: το γεγονός ότι ο κάτοχος αδείας μπορεί να εκμεταλλευτεί μόνο κοιτάσματα μικρού βάθους συνιστά μείζονα

περιορισμό και όχι πλεονέκτημα. Κατά συνέπεια, το σύστημα αποτελεί εμπόδιο για τους αδειούχους και περιορίζει τις δυνατότητες κατανομής του παγίου κόστους τους. Εν πάση περιπτώσει, το ποσοτικό όριο των 250 000 τόνων αποτελεί πάντοτε σοβαρό περιορισμό του ανταγωνισμού μεταξύ της British Coal και του τομέα της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας, πράγμα που η Επιτροπή αναγνώρισε, τουλάχιστον κατά την έναρξη της έρευνας.

161 Όσον αφορά την αποδοτικότητα, η έκθεση Binder Hamlyn έλαβε υπόψη, κατά την ανάλυση των ποσοστών, την αυξημένη ποσότητα άνθρακα που μπορεί να ανατεθεί στους αδειούχους κατ' εφαρμογήν του Coal Industry Act του 1990.

162 Επί πλέον, είναι προφανέστατο ότι οι ιδιώτες επιχειρηματίες βρίσκονται σε μειονεκτική κατάσταση, καθότι η British Coal δεν καταβάλλει ποσοστά και επιτυγχάνει από τους παραγωγούς ηλεκτρισμού τιμή άνθρακα ανώτερη κατά 12 % αυτής των κατόχων αδειών.

163 Η NALOO παρατηρεί ότι οι στατιστικές του τομέα της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας καθόλου δεν δείχνουν ότι ο τομέας αυτός ευημερούσε. Εν πάση περιπτώσει, το ζήτημα δεν έγκειται στο αν οι κάτοχοι αδειών συνέχισαν να ασκούν τη δραστηριότητά τους ή βελτίωσαν την κατάστασή τους κατά ορισμένη περίοδο, αλλά στο αν η κατάστασή τους θα ήταν ακόμη καλύτερη και η παραγωγή τους μεγαλύτερη αν το ύψος των ποσοστών ήταν εξ αρχής χαμηλότερο και νόμιμο.

164 Στο επιχείρημα της British Coal ότι η έκθεση Binder Hamlyn δεν λαμβάνει υπόψη τη διαφορά κόστους εκμεταλλεύσεως που η προσφεύγουσα είχε εκτιμήσει αρχικώς στο 20 %, η NALOO αντιτάσσει ότι οι λογιστές είχαν ρητή εντολή να διατυπώσουν συναφώς μια προσεκτική υπόθεση που να στηρίζεται στους χαμηλότερους κατά το δυνατόν αριθμούς, ώστε να επιρρωθούν τα πορίσματα της εκθέσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

165 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, εκ προοιμίου, ότι, κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, η αύξηση σε 157 p/Gj των τιμών που καταβάλλουν οι παραγωγοί ηλεκτρισμού στους εκμεταλλευόμενους ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας και η μείωση των ποσοστών από 11 σε 5,50 ή 6 UK£/t, οι οποίες άρχισαν να ισχύουν από την 1η Απριλίου 1990, μπορούσαν να βελτιώσουν σημαντικά το περιθώριο μικτού κέρδους των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας.

166 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή θεώρησε ότι, λαμβανομένου υπόψη του κέρδους που είχε η British Coal από την εκμετάλλευση των ανοικτών ορυχείων της κατά τη χρήση 1989/90 με αναμφισβήτητο εισόδημα 160 p/Gj, το νέο ύψος των ποσοστών δεν είναι αντίθετο προς το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, παρ' όλον ότι υφίστανται διαφορές οφειλόμενες ειδικά στο μέγεθος των ανοικτών ορυχείων, αντιστοίχως, της British Coal και των αδειούχων παραγωγών.

167 Με αφετηρία την καταγραφή του κόστους εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών, η οποία περιέχεται στο παράρτημα G της καταγγελίας της 29ης Μαρτίου 1990 και έγινε με βάση τους επίσημους λογαριασμούς της British Coal για το 1988/89, η προσφεύγουσα κατέληξε στο ότι τα ποσοστά των 11 UK£/t ήσαν υπερβολικώς υψηλά κατά 8,50 UK£/t (34 p/Gj) και ότι η τιμή των 120 p/Gj που πρόσφεραν τότε οι παραγωγοί ηλεκτρισμού ήταν υπερβολικώς χαμηλή κατά 8,50 UK£/t (34 p/Gj).

168 Η προσφεύγουσα επιδίωκε έτσι να επιτύχει με την καταγγελία της συνολική βελτίωση κατά 68 p/Gj των όρων εκμεταλλεύσεως που ίσχυαν για τα μέλη της κατά τη χρήση 1988/89.

169 Όμως, αφενός, οι τιμές που οι παραγωγοί ηλεκτρισμού καταβάλλουν στους εκμεταλλευόμενους ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας έγιναν 157 p/Gj από την 1η Απριλίου 1990 και συνεπώς αυξήθηκαν κατά 37 p/Gj σε σχέση με την προαναφερθείσα παλαιά τιμή των 120 p/Gj. Αφετέρου, τα ποσοστά των 11 UK£/t (44 p/Gj) έγιναν 5,50 ή 6 UK£/t (24 p/Gj) από την ίδια ημερομηνία, ήτοι σημειώθηκε μείωση περί τις 20 p/Gj.

170 Επομένως, η προσφεύγουσα πέτυχε τελικά συνολική βελτίωση των όρων εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων από τα μέλη της μέχρι το ποσό των 57 p/Gj περίπου.

171 Επί πλέον, όπως τόνισε η Επιτροπή στην παράγραφο 53 της προσβαλλομένης αποφάσεως, χωρίς να προβάλει αντιρρήσεις επί του σημείου αυτού η προσφεύγουσα, η συμφωνία παραδόσεως προέβλεπε για την British Coal τιμές κατώτερες αυτών που επιτύγχανε προηγουμένως από τους παραγωγούς ηλεκτρισμού και έτσι συνεπαγόταν σχετική βελτίωση της καταστάσεως των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας.

172 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν προκύπτει ότι η διαφορά των 11 p/Gj (68 p/Gj - 57 p/Gj) περίπου που υφίσταται μεταξύ των συνολικών αποτελεσμάτων που πέτυχε τελικά η προσφεύγουσα (37 p/Gj + 20 p/Gj) και του στόχου που έθεσε (34 p/Gj + 34 p/Gj) στο παράρτημα G της καταγγελίας της μπορεί, από μόνη της, να επιτρέψει στο Πρωτοδικείο να φθάσει με πρώτη ανάλυση στο συμπέρασμα ότι η Επιτροπή αγνόησε κατά έκδηλο τρόπο το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης λαμβάνοντας την προσβαλλόμενη απόφαση.

173 Ωστόσο, πρέπει να εξεταστεί αν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν και η επιχειρηματολογία που αναπτύχθηκε από την προσφεύγουσα επιτρέπουν να αναιρεθεί το προσωρινό αυτό συμπέρασμα.

174 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει συναφώς ότι οι τρεις μέθοδοι υπολογισμού των ποσοστών που χρησιμοποίησε η προσφεύγουσα, για να αποδείξει ότι είναι υπερβολικό το επίμαχο ύψος των ποσοστών και να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, στηρίζονται σε στατιστικές της British Coal αναγόμενες σε χρήσεις προγενέστερες της χρήσεως 1990/91 η οποία έληξε στις 31 Μαρτίου 1991.

175 Όσον αφορά την πρώτη μέθοδο, οι συντάκτες της εκθέσεως Binder Hamlyn ισχυρίζονται στο σημείο 4.5 της εκθέσεώς τους ότι στηρίχθηκαν στο κόστος εκμεταλλεύσεως της British Coal κατά τη χρήση 1989/90.

176 Προκειμένου περί της δεύτερης μεθόδου, η έκθεση αναφέρει στο σημείο 5.14 ότι, «εφόσον δεν είναι ακόμη διαθέσιμα τα πληροφοριακά στοιχεία ως προς τη χρήση 1990/91, τέθηκε ως δεδομένο ότι το κόστος ήταν το ίδιο με αυτό της χρήσεως 1989/90, λαμβανομένου υπόψη ότι οι αριθμοί ήσαν παρόμοιοι κατά τις τέσσερις προηγούμενες χρήσεις».

177 Στο πλαίσιο της τρίτης μεθόδου, η έκθεση Binder Hamlyn υποθέτει επίσης ότι το κέρδος εκμεταλλεύσεως της British Coal παρέμεινε σταθερό από τη χρήση 1989/90 μέχρι τη χρήση 1990/91, ήτοι ανερχόταν σε 13,34 UK£.

178 Ωστόσο, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να στηριχθεί εγκύρως, για να αποδείξει ότι είναι υπερβολικά τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t που εισπράττει η British Coal από την 1η Απριλίου 1990, σε απλή μεταφορά στη χρήση 1990/91 των αποτελεσμάτων εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal που καταγράφηκαν κατά την προηγούμενη χρήση η οποία έληξε στις 31 Μαρτίου 1990.

179 Πράγματι, από το προαναφερθέν έγγραφο της προσφεύγουσας προς την Επιτροπή, το οποίο χρονολογείται από τις 6 Δεκεμβρίου 1991, προκύπτει ότι τα αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal που καταγράφηκαν κατά τη χρήση 1990/91 είναι αισθητώς διαφορετικά αυτών της προηγουμένης χρήσεως, δεδομένου ότι το κέρδος εκμεταλλεύσεως των ορυχείων αυτών έπεσε από 13,34 UK£/t σε 8,86 UK£/t, ιδίως λόγω της αυξήσεως του κόστους εκμεταλλεύσεως.

180 Επί πλέον, πόρρω απέχουσα από το να αναφέρει το πραγματικό κόστος εκμεταλλεύσεως των μελών της, για να αποδείξει ότι είναι υπερβολικά τα ποσοστά, η προσφεύγουσα παρατήρησε, στο σημείο 25 του υπομνήματος απαντήσεως, ότι δεν διέθετε σημαντικά και αξιόπιστα στοιχεία ως προς το κόστος του συνόλου του τομέα της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας.

181 Διευκρίνισε επίσης ότι δεν διέθετε αξιόπιστα στοιχεία ως προς το μέσο κόστος εκμεταλλεύσεως των επί μέρους εκμεταλλεύσεων ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας, καθότι αυτές ασκούν πολυάριθμες δραστηριότητες, ιδίως δε κατασκευαστικές και μεταφορικές δραστηριότητες και δραστηριότητες εκμεταλλεύσεως ακινήτων, και κάθε μία από αυτές κατανέμει διαφορετικά τα έξοδά της, ενώ η μοναδική «καθαρή» εκμετάλλευση ανοικτών ορυχείων στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι αυτή της British Coal.

182 Επί πλέον, η προσφεύγουσα τόνισε, στο παράρτημα G της από 29 Μαρτίου 1990 καταγγελίας της, ότι το κόστος εκμεταλλεύσεως ενός ορυχείου είναι διαφορετικό του κόστους εκμεταλλεύσεως οποιουδήποτε άλλου ορυχείου και ότι, κατά συνέπεια, το μέσο κόστος ενός παραγωγού είναι διαφορετικό από το μέσο κόστος οποιουδήποτε άλλου παραγωγού.

183 Επομένως, ελλείψει συγκριτικών στοιχείων δυναμένων να αποδείξουν την πεποίθηση της προσφεύγουσας, το Πρωτοδικείο ακόμη περισσότερο δεν μπορεί να στηριχθεί στη διαφορά που η προσφεύγουσα θέτει ως δεδομένη μεταξύ του κόστους εκμεταλλεύσεως, αντιστοίχως, των ανοικτών ορυχείων της British Coal και των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών, την οποία η προσφεύγουσα υπολογίζει σε 20 % στην καταγγελία της και στη συνέχεια τη μειώνει σε 15 % στην έκθεση Binder Hamlyn, χωρίς καμία άλλη δικαιολογία εκτός από τη ρητή εντολή που δόθηκε στους λογιστές να διατυπώσουν μια προσεκτική υπόθεση που να στηρίζεται στους χαμηλότερους κατά το δυνατόν αριθμούς ώστε να επιρρωθούν τα πορίσματα της εκθέσεώς τους.

184 Επί πλέον, όπως σημειώνει η προσφεύγουσα στο σημείο 3.9 του δικογράφου της προσφυγής, τα περισσότερα ορυχεία εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας είναι μικρού βάθους και χρησιμοποιούν στοές προσβάσεως που οδηγούν κατ' ευθείαν στα κοιτάσματα, ώστε να μειώνονται οι επενδύσεις και τα έξοδα λειτουργίας. Ομοίως, στο σημείο 10 της από 29 Μαρτίου 1990 καταγγελίας της, η προσφεύγουσα υπογράμμισε ότι τα μέλη της κατορθώνουν να εντοπίζουν χώρους εκμεταλλεύσεως που επιτρέπουν να μειωθεί σε λιγότερο από 18 προς 1 η αναλογία αφαιρετέου χώματος προς εξορυκτέο άνθρακα. Όμως, ακόμη και κατά την προσφεύγουσα, τα αφαιρετέα χώματα αποτελούν το κύριο μεταβλητό άμεσο έξοδο των εκμεταλλεύσεων ανοικτών ορυχείων.

185 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκύπτει ότι η λογιστική πραγματογνωμοσύνη που σκοπεί να αποδείξει ως υπερβολικό το επίμαχο ύψος των ποσοστών δεν έγινε ούτε με βάση τους σχετικούς με τη χρήση 1990/91 λογαριασμούς της British Coal ούτε με βάση λογιστικά στοιχεία συλλεγέντα στα μέλη της NALOO.

186 Επίσης, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να δεχθεί τον εκτιθέμενο ανωτέρω ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η έκθεση Binder Hamlyn χαρακτηρίζει ως υπερβολικά τα ποσοστά, όποια μέθοδος και αν χρησιμοποιηθεί, κατόπιν της «λογιστικής πραγματογνωμοσύνης που έγινε βάσει των ετησίων λογαριασμών της British Coal, καθώς και των λογιστικών στοιχείων που συνελέγησαν στα μέλη της προσφεύγουσας ενώσεως».

187 Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να θεωρήσει ως επαρκή απόδειξη την πρώτη μέθοδο υπολογισμού που προτείνεται από την προσφεύγουσα και που στηρίζεται στην εφαρμογή του περιθωρίου κέρδους των ανοικτών ορυχείων της British Coal επί του κόστους που αντιπροσωπεύει η είσπραξη των ποσοστών.

188 Πρώτον, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να δικαιολογήσει το γεγονός ότι απλώς και μόνο μεταφέρθηκε στη χρήση 1990/91 το περιθώριο κέρδους προς 37 % των ανοικτών ορυχείων της British Coal που η προσφεύγουσα εξακρίβωσε ότι υφίστατο κατά τη χρήση 1989/90, τη στιγμή που τα αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως των ορυχείων αυτών εξελίχθηκαν από τη μία χρήση στην άλλη, όπως διαπιστώθηκε πιο πάνω.

189 Δεύτερον, ακόμη και αν υποτεθεί ότι το περιθώριο κέρδους των ανοικτών ορυχείων της British Coal ήταν 37 % κατά τη χρήση 1990/91, η προσφεύγουσα δεν παρέχει καμία δικαιολογία, ούτε καν εξήγηση, που να επιτρέπει να γίνει δεκτή η εφαρμογή του περιθωρίου αυτού επί του κόστους το οποίο συνεπάγεται για την British Coal η είσπραξη των ποσοστών.

190 Τρίτον, η πρώτη μέθοδος που προτείνεται από την προσφεύγουσα δεν λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, ούτε τα γενικά έξοδα στα οποία υποβάλλεται κατ' ανάγκη η British Coal λόγω της εξορύξεως άνθρακα σε βάθος, η οποία αποτελεί παρά ταύτα το ουσιώδες μέρος της παραγωγής της British Coal, ούτε τα βάρη που της επιβάλλει ο νόμος λόγω της αποστολής της ως δημοσίας υπηρεσίας, τα οποία δεν φέρουν οι εκμεταλλευόμενοι ορυχεία κατόπιν αδείας.

191 Τέλος, δεν προκύπτει ότι η προτεινόμενη μέθοδος λαμβάνει υπόψη, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα στο σημείο 23 του υπομνήματος απαντήσεως, το στοιχείο σχετικά με την αμοιβή του δικαιώματος κυριότητας της British Coal επί του άνθρακα, το οποίο αποτελεί έναν από τους λόγους της καταβολής ποσοστών και το οποίο δεν έχει, κατ' αρχήν, αμφισβητηθεί από την προσφεύγουσα.

192 Το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να θεωρήσει αποδεδειγμένα ούτε τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγει η προσφεύγουσα χρησιμοποιώντας τη δεύτερη μέθοδο υπολογισμού, ήτοι αυτήν που η British Coal λέγει ότι χρησιμοποιεί.

193 Αφενός, ο πίνακας που υποβλήθηκε ως παράρτημα της εκθέσεως Binder Hamlyn εκτιμά αδιακρίτως σε 156 p/Gj το κόστος εκμεταλλεύσεως κατά την παράδοση (delivered costs) που είχαν οι κάτοχοι αδειών κατά τις δύο χρήσεις 1989/90 και 1990/91.

194 Αυτή η σταθερότητα του κόστους εκμεταλλεύσεως επιτρέπει αμφιβολίες ως προς το αν οι συντάκτες της εκθέσεως Binder Hamlyn έλαβαν κατά τους υπολογισμούς τους υπόψη, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, τον δεκαπλασιασμό του ανωτάτου ορίου των ποσοτήτων άνθρακα που μπορούν να ανατεθούν στους αδειούχους παραγωγούς κατ' εφαρμογήν του Coal Industry Act του 1990, ο οποίος θα έπρεπε λογικά να είχε μεταβάλει το κόστος εκμεταλλεύσεως των ορυχείων των αδειούχων παραγωγών από τη μία χρήση στην άλλη.

195 Αφετέρου, η προσφεύγουσα δεν ήταν σε θέση να στηρίξει με πειστικά στοιχεία τον ισχυρισμό της ότι, λαμβανομένου υπόψη του μέσου κόστους εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών, η δεύτερη μέθοδος υπολογισμού οδηγεί σε αρνητικά ποσοστά.

196 Επ' αυτού, στο σημείο 25 του υπομνήματος απαντήσεως, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι της είναι αδύνατον να προσκομίσει αξιόπιστα στοιχεία ως προς το μέσο κόστος των εκμεταλλεύσεων ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας, είτε αυτές ληφθούν μεμονωμένα είτε ως σύνολο.

197 Επί πλέον, στο παράρτημα G της από 29 Μαρτίου 1990 καταγγελίας της, εκτιμά σε άνω των 135 p/Gj το κόστος εκμεταλλεύσεως των κατόχων αδειών, αυξάνοντας κατά 20 % το κόστος εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal κατά τη χρήση 1988/89, ενώ η έκθεση Binder Hamlyn εκτιμά σε 136 p/Gj στο ορυχείο (146 p/Gj κατά την παράδοση) το κόστος εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων των κατόχων αδειών, αυξάνοντας μόνο κατά 15 % το κόστος εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal κατά την ίδια χρήση 1988/89.

198 Συνεπώς, ο κατά προσέγγιση, και μάλιστα αντιφατικός, χαρακτήρας των υπολογισμών αυτών δεν επιτρέπει να θεωρηθούν αποδεδειγμένα τα συμπεράσματα στα οποία η προσφεύγουσα φρονεί ότι βασίμως κατέληξε, έχοντας χρησιμοποιήσει τη δεύτερη μέθοδο υπολογισμού των ποσοστών.

199 Τέλος, το Πρωτοδικείο δεν θεωρεί στηριγμένη σε αποδεικτικά στοιχεία ούτε την επιχειρηματολογία που αναπτύσσει η προσφεύγουσα για να αμφισβητήσει το βάσιμο της τρίτης μεθόδου, μέσω της οποίας η Επιτροπή θεώρησε λογικό το επίμαχο ύψος των ποσοστών.

200 Για να αποδείξει ότι, κατά την τρίτη μέθοδο, θα έπρεπε να συναχθεί ότι οι εκμεταλλευόμενοι ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας δεν μπορούσαν να έχουν κέρδη καταβάλλοντας ποσοστά 5,50 ή 6 UK£/t, η προσφεύγουσα τονίζει ότι οι συντάκτες της εκθέσεως Binder Hamlyn έλαβαν υπόψη το κέρδος ανά τόνο που αποφέρουν τα ανοικτά ορυχεία της British Coal, σταθμίζοντάς το με τις διαφορετικές τιμές που εισπράττουν οι εκμεταλλευόμενοι ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας, καθώς και με τα ποικίλα έξοδα που αυτοί πρέπει να αντιμετωπίζουν.

201 Όμως, τα επιχειρήματα αυτά δεν πείθουν, καθότι η προσφεύγουσα ισχυρίζεται εξάλλου ότι της είναι αδύνατον να λάβει σημαντικά και αξιόπιστα στοιχεία ως προς το κόστος των εκμεταλλεύσεων ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας, είτε αυτές ληφθούν μεμονωμένα είτε ως σύνολο.

202 Επί πλέον, η διαφορά μεταξύ του κόστους εκμεταλλεύσεως, αντιστοίχως, των ανοικτών ορυχείων της British Coal και των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών, η οποία υπολογίστηκε από τους συντάκτες της εκθέσεως Binder Hamlyn σε 17 p/Gj κατά τη χρήση 1990/91, δεν στηρίζεται σε κανένα πραγματικό στοιχείο που να μπορεί να εξακριβωθεί.

203 Εν προκειμένω, οι συντάκτες της εκθέσεως Binder Hamlyn εκτίμησαν την υποτιθέμενη αυτή διαφορά σε 17 p/Gj και για τη χρήση 1989/90. Εφόσον το κόστος εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal εκτιμήθηκε αδιακρίτως σε 111 p/Gj για τις δύο χρήσεις 1989/90 και 1990/91, όπως αναφέρει το παράρτημα 1 της εκθέσεως, από την ανάγνωση της εκθέσεως αυτής ξανά δεν προκύπτει ότι, εν πάση περιπτώσει, οι συντάκτες της έλαβαν υπόψη τον δεκαπλασιασμό του μεγέθους των ανοικτών ορυχείων που μπορεί κατ' ανώτατον όριο να επιτραπεί στους κατόχους αδειών να εκμεταλλευθούν, μετά την έναρξη ισχύος του Coal Industry Act του 1990.

204 Απ' όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία δυνάμενα να στηρίξουν τους ισχυρισμούς της.

205 Εντούτοις, πρέπει να επισημανθεί ότι η Επιτροπή, στο από 28 Αυγούστου 1990 έγγραφό της προς τη Μόνιμη Αντιπροσωπεία του Ηνωμένου Βασιλείου, θεώρησε ότι, εν πάση περιπτώσει, τα ποσοστά των 7 UK£/t που εισέπραττε τότε η British Coal ήσαν υπερβολικά.

206 Ωστόσο, ο ισχυρισμός αυτός, ο οποίος, σε τελική ανάλυση, διατυπώθηκε κατά την έρευνα, εντασσόταν σε οικονομικό πλαίσιο όπου το επίπεδο των τιμών που κατέβαλλαν οι παραγωγοί ηλεκτρισμού στους αδειούχους παραγωγούς ήταν σαφώς κατώτερο του επιπέδου στο οποίο έφθασαν οι τιμές αυτές από την 1η Απριλίου 1990.

207 Επίσης, η Επιτροπή νομίμως θεώρησε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι τα ποσοστά, τα οποία εν τω μεταξύ είχαν μειωθεί σε 5,50 ή 6 UK£/t, δεν ήσαν πλέον τόσο υψηλά ώστε να είναι παράνομα, λαμβανομένης υπόψη της αυξήσεως σε 157 p/Gj των τιμών αγοράς στην οποία προέβησαν οι παραγωγοί ηλεκτρισμού υπέρ των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας, με ισχύ από την 1η Απριλίου 1990.

208 Εξάλλου, η ίδια η προσφεύγουσα δήλωσε, στο από 13 Μαΐου 1988 έγγραφό της προς την British Coal, ότι θα αναγνώριζε το εύλογο των ποσοστών επί των εκμεταλλεύσεων ανοικτών ορυχείων, αν η British Coal τα μείωνε από 13,50 UK£/t, ποσό που εισπραττόταν τότε, σε 11 UK£/t.

209 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει από το έγγραφο αυτό ότι η συγκατάθεση αυτή, η οποία δόθηκε λαμβανομένων υπόψη όλων των συνθηκών που υφίσταντο τότε, εξηρτάτο από τη συνδρομή άλλων προϋποθέσεων.

210 Από τη δικογραφία, και ειδικότερα από τις απαντήσεις της προσφεύγουσας στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου, προκύπτει ότι, όταν έγινε η μείωση των ποσοστών από 13,50 σε 11 UK£/t, οι τιμές που οι παραγωγοί ηλεκτρισμού κατέβαλλαν στους εκμεταλλευομένους ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας ήσαν αισθητώς κατώτερες του επιπέδου στο οποίο έφθασαν από την 1η Απριλίου 1990.

211 Επί πλέον, η ίδια η προσφεύγουσα αναγνώρισε κατά τη διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής ότι, λόγω του μεγέθους της British Coal, μπορούσε να είναι λογική μια ελαφρά διαφορά μεταξύ των τιμών που προσφέρονται στην British Coal και στον ιδιωτικό τομέα και ότι μπορούσε να δικαιολογηθεί μια διαφορά τιμής της τάξεως των 5 ή ακόμη και 10 p/Gj.

212 Τέλος, αποδεικνύεται αλυσιτελές το επιχείρημα που η προσφεύγουσα, στο από 6 Δεκεμβρίου 1991 έγγραφό της, αντλεί a posteriori από την πτώση του κέρδους εκμεταλλεύσεως της British Coal από 13,34 UK£/t, κατά τη χρήση που έληξε στις 31 Μαρτίου 1990, σε 8,86 UK£/t κατά τη χρήση που έληξε στις 31 Μαρτίου 1991.

213 Πράγματι, πέραν του ότι, εν πάση περιπτώσει, το στοιχείο αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απόδειξη, ελλείψει της δυνατότητας να ληφθούν υπόψη τα πραγματικά αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας, από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή διέθετε τους σχετικούς αριθμούς όταν έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση.

214 Τελικά, ελλείψει στοιχείων αποτελούντων επαρκή απόδειξη περί του εναντίου, η απόσταση που υφίσταται ακόμη μεταξύ όλων των όρων που πέτυχε όντως η προσφεύγουσα κατόπιν της παρεμβάσεως της Επιτροπής και των στόχων που καθόρισε με την καταγγελία της, ειδικότερα δε με το παράρτημα G αυτής, δεν επιτρέπει από μόνη της το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή αγνόησε κατά έκδηλο τρόπο το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, θεωρώντας ότι τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t που η British Coal εισπράττει από τις εκμεταλλεύσεις ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας από την 1η Απριλίου 1990 δεν ήσαν επαρκώς υψηλά ώστε να είναι αντίθετα προς τη διάταξη αυτή, λαμβανομένων υπόψη της αυξήσεως των τιμών στην οποία προέβησαν, με ισχύ από την 1η Απριλίου 1990, οι παραγωγοί ηλεκτρισμού υπέρ των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας και της μειώσεως των τιμών που καταβάλλουν οι παραγωγοί ηλεκτρισμού στην British Coal.

215 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

2. *Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από την παράβαση των άρθρων 4, στοιχείο δ', 60 και 65 της Συνθήκης*

Επιχειρήματα των διαδίκων

216 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ουσιαστικώς ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αγνόησε κατά έκδηλο τρόπο τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 60 και 65 της Συνθήκης, μη εφαρμόζοντας τις διατάξεις αυτές επί του επιμάχου ύψους των ποσοστών.

— Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

217 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το άρθρο 4, στοιχείο δ', της Συνθήκης, το οποίο απαγορεύει κάθε περιοριστική πρακτική που αποσκοπεί στην κατανομή ή την εκμετάλλευση των αγορών, εξαγγέλλει μια απαγόρευση ανεξάρτητη των άλλων διατάξεων της Συνθήκης. Το άρθρο αυτό αποτελεί θεμελιώδη διάταξη η οποία εγκαθιδρύει την κοινή αγορά και θέτει τους κοινούς στόχους της Κοινότητας, από τους οποίους απορρέουν οι κανόνες ανταγωνισμού των άρθρων 60 έως 67 της Συνθήκης.

218 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη ουσιαστικώς από την British Coal, απαντά ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, μερίμνησε για την τήρηση των άρθρων 2, 3 και 4 της Συνθήκης, τα οποία καθορίζουν τις θεμελιώδεις αρχές της, και ότι τήρησε και τη διαδικασία εφαρμογής των αρχών αυτών, όπως καθορίζεται στο άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, σύμφωνα με τη νομολογία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 1958, 13/57, Wirtschaftsvereinigung Eisen-und Stahlindustrie κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 275, της 10ης Μαΐου 1960, 27/58 έως 29/58, Compagnie des Hauts Fourneaux et Fonderies de Givors κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 399, συγκεκριμένα σ. 407 και 408, και της 23ης Φεβρουαρίου 1961, 30/59, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 547, συγκεκριμένα σ. 587 και 588). Εφόσον κατέληξε σε κρίσιμα συμπεράσματα με βάση το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, δεν ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει τα ίδια στοιχεία με γνώμονα άλλα, λιγότερο ειδικά, άρθρα της Συνθήκης.

— Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

219 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, δεύτερον, ότι το άρθρο 60 έχει εφαρμογή επί του καθορισμού από την British Coal των ποσοστών, των οποίων η καταβολή από τις εκμεταλλεύσεις ανοικτών ορυχείων είχε άμεσο αποτέλεσμα επί της ικανότητας της British Coal να αγοράζει τον άνθρακα που παράγεται υπό το καθεστώς των αδειών με υποχρέωση παραδόσεως. Τα ποσοστά επί της παραγωγής άνθρακα επηρεάζουν άμεσα την τιμή στην οποία πωλείται ο άνθρακας από τον κάτοχο αδείας. Εν πάση περιπτώσει, η διατύπωση του άρθρου 60 είναι τόσο ευρεία ώστε να καλύπτει το γεγονός ότι απλώς και μόνον έχουν καθοριστεί ποσοστά από έναν δεσπόζοντα παραγωγό όπως είναι η British Coal.

220 Η Επιτροπή και η British Coal αντιτάσσουν ότι, λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου του άρθρου 60 και του παραγώγου δικαίου που θεσπίστηκε βάσει αυτού, το άρθρο 60 αφορά τις πρακτικές στον τομέα των τιμών που ακολουθούν οι πωλητές έναντι των χρηστών άνθρακα. Το άρθρο 60 δεν έχει εφαρμογή ούτε επί των αδειών εξορύξεως ούτε επί των ποσοστών και των όρων πληρωμής που περιέχουν οι άδειες αυτές. Τα ποσοστά αυτά αποτελούν ποσά που καταβάλλονται όχι από τους αγοραστές άνθρακα, αλλά από αυτούς που εκμεταλλεύονται τον άνθρακα προς τον κύριο αυτού. Το γεγονός ότι τα ποσοστά επηρεάζουν τη διαμόρφωση των τιμών δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το άρθρο 60.

221 Εν πάση περιπτώσει, η British Coal, υπό την ιδιότητα του πωλητή, δεν προέβη σε καμία διάκριση μεταξύ των ορυχείων εξορύξεως άνθρακα υπό το καθεστώς των αδειών με υποχρέωση καταβολής ποσοστών, καθότι το ύψος των εισπραττομένων ποσοστών είναι πανομοιότυπο για όλα τα ορυχεία αυτά.

— Επί του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

222 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, καίτοι απλώς και μόνο το γεγονός ότι υφίσταται μια ρήτρα που απαιτεί την καταβολή ποσοστών δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 65, η βάσει της ρήτρας αυτής είσπραξη υπερβολικών ποσοστών συνιστά τέτοια παράβαση δεδομένου ότι η χορήγηση αδείας περιορίζει αισθητώς τον ανταγωνισμό επί της αγοράς. Το να καταλήξει η Επιτροπή στο ότι υφίσταται παράβαση του άρθρου 66, παράγραφος 7, δεν θα την απήλλασσε από την υποχρέωση να εξετάσει τις πρακτικές καθορισμού των ποσοστών από την British Coal με γνώμονα το άρθρο 65.

223 Η Επιτροπή και η British Coal αντιτάσσουν ότι η προσφεύγουσα περιορίστηκε, με τα δύο έγγραφα της 15ης Φεβρουαρίου και 14ης Μαρτίου 1991, να επικαλεστεί το άρθρο 65 της Συνθήκης στο πλαίσιο του καθεστώτος χορηγήσεως αδειών από την British Coal, το οποίο αποκλείεται ρητώς από το πεδίο εφαρμογής της προσβαλλομένης αποφάσεως. Δεν έγινε επίκληση του άρθρου 65 όσον αφορά το επίπεδο των ποσοστών.

224 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή αιτιολόγησε την προσβαλλόμενη απόφαση με βάση το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης και δεν ήταν υποχρεωμένη να συνεχίσει την εξέταση όλων των άλλων δυνατών αιτιάσεων.

225 Η British Coal προσθέτει ότι ο ισχυρισμός που αντλείται από το υπερβολικό ύψος των ποσοστών απορρίφθηκε από την Επιτροπή με έρεισμα το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης και ότι η Επιτροπή θα κατέληγε κατ' ανάγκη στο ίδιο συμπέρασμα με βάση το άρθρο 65. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή είχε την ευχέρεια, αν παρίστατο ανάγκη, να αποφανθεί βάσει του άρθρου 65 και/ή του άρθρου 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, όπως έχει πράξει βάσει του άρθρου 85 και/ή του άρθρου 86 της Συνθήκης ΕΚ (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Φεβρουαρίου 1979, 85/76, Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/Ι, σ. 215, σκέψη 116). Εν προκειμένω, το άρθρο 66, παράγραφος 7, ήταν σαφώς η διάταξη που ασκούσε τη μεγαλύτερη επιρροή, πράγμα που αναγνώρισε η NALOO στο σημείο 8 της από 5 Σεπτεμβρίου 1990 εκθέσεως των ισχυρισμών της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

226 Από την περιληπτική έκθεση της επιχειρηματολογίας της, η οποία συνετάγη στις 5 Σεπτεμβρίου 1990 κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα υπογράμμισε ρητώς ότι «το άρθρο 66, παράγραφος 7, καλύπτει όλες τις παραβάσεις» των διατάξεων των οποίων έγινε επίκληση και τις οποίες φέρεται ότι διέπραξε η British Coal.

227 Επομένως, έχοντας έτσι οδηγήσει την Επιτροπή να επικεντρώσει την έρευνα και νομική ανάλυσή της στη διάταξη αυτή, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να ισχυριστεί, προς στήριξη της προσφυγής της ακυρώσεως, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία απέρριψε την καταγγελία της, δεν εφάρμοσε τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 60 και 65 της Συνθήκης επί του επιμάχου ύψους των ποσοστών.

228 Επί πλέον, κατά πάγια νομολογία, οι διατάξεις του άρθρου 4 της Συνθήκης εφαρμόζονται αυτοτελώς μόνον ελλείψει ειδικοτέρων διατάξεων. Όταν επαναλαμβάνονται ή θεσπίζονται σε άλλες διατάξεις της Συνθήκης, οι κανόνες δικαίου που συνδέονται με την ίδια διάταξη πρέπει να λογίζονται ως ενιαίο σύνολο και να εφαρμόζονται συγχρόνως (βλ., ιδίως, την απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1956, 7/54 και 9/54, Groupement des Industries Sidérurgiques Luxembourgeoises κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 25, την προαναφερθείσα απόφαση Wirtschaftsvereinigung Eisen-und Stahlindustrie κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, την απόφαση της 13ης Απριλίου 1994, C-128/92, Banks, Συλλογή 1994, σ. I-1209, σκέψη 11, και την προαναφερθείσα απόφαση Hopkins κ.λπ., σκέψη 16).

229 Εφόσον το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης θέτει σε εφαρμογή το άρθρο 4, στοιχείο δ' (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση Banks, σκέψη 12), η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει συνεπώς να θεωρηθεί ως έχουσα συγχρόνως εφαρμόσει τις δύο αυτές διατάξεις, ακόμη και αν στηρίχθηκε ρητώς μόνο στο άρθρο 66, παράγραφος 7, για να απορρίψει την καταγγελία.

230 Όσον αφορά το άρθρο 60 της Συνθήκης, αυτό δεν έχει εφαρμογή επί των αδειών εξορύξεως άνθρακα που παραδίδει η British Coal, καθόσον η θέση της διατάξεως αυτής στο κεφάλαιο V της Συνθήκης αποδεικνύει ότι αφορά μόνον τις πρακτικές αθεμίτου ανταγωνισμού και τις πρακτικές που δημιουργούν διακρίσεις στον τομέα των τιμών των προϊόντων.

231 Κατά το μέτρο που χορηγεί άδειες εξορύξεως, η British Coal δεν μπορεί να θεωρηθεί ως πωλητής προϊόντων (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση Banks, σκέψη 13).

232 Όσο για το σκέλος του λόγου ακυρώσεως με το οποίο προβάλλεται η μη εφαρμογή του άρθρου 65 της Συνθήκης, πρέπει να επισημανθεί ότι μόλις κατά το στάδιο της προσφυγής ισχυρίστηκε η προσφεύγουσα ότι, «καίτοι απλώς και μόνο το γεγονός ότι υφίσταται μια ρήτρα που απαιτεί την καταβολή ποσοστών δεν συνιστά παράβαση του άρθρου 65, το να επιβληθούν βάσει της ρήτρας αυτής υπερβολικά ποσοστά συνιστά μια τέτοια παράβαση, δεδομένου ότι, υπό τις περιστάσεις αυτές, η συμφωνία περιορίζει σημαντικά τον ανταγωνισμό στην αγορά αυτή, ο δε περιορισμός αυτός αποτελεί άμεσο αποτέλεσμα της εφαρμογής της ανωτέρω συμφωνίας».

233 Πράγματι, στα προηγούμενα έγγραφά της, η προσφεύγουσα δεν επικαλέστηκε το άρθρο 65 παρά μόνο σε σχέση είτε με τη συμφωνία παραδόσεως που συνήφθη μεταξύ της British Coal και των παραγωγών ηλεκτρισμού, η οποία δεν εμπίπτει στο αντικείμενο της διαφοράς, είτε με το γενικό καθεστώς των αδειών εξορύξεως, αλλά χωρίς να προβάλει συγκεκριμένα την ενδεχόμενη έλλειψη νομιμότητας του επιμάχου ύψους των ποσοστών με βάση τη διάταξη αυτή.

234 Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένου υπόψη του προαναφερθέντος ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης καλύπτει όλες τις πρακτικές που προσάπτονται στην British Coal, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάψει στην Επιτροπή ότι δεν αποφάνθηκε επί της νομιμότητας του επιμάχου ύψους των ποσοστών με βάση το άρθρο 65 της Συνθήκης.

235 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει εξάλλου ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η Επιτροπή μπορεί να κινήσει μια διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως με βάση το άρθρο 85 της Συνθήκης ΕΚ ή το άρθρο 86 της ίδιας Συνθήκης, σχετικά με σύμβαση επιβάλλουσα στους αντισυμβαλλομένους επιχειρήσεως που κατέχει δεσπόζουσα θέση υποχρεώσεις συνιστώσες καταχρηστική εκμετάλλευση δεσπόζουσας θέσεως και δυνάμενες να εμπίπτουν και στο άρθρο 85, ιδίως δε στην παράγραφο 3 (προαναφερθείσα απόφαση Hoffmann-La Roche κατά Επιτροπής, σκέψη 116).

236 Ομοίως, πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή είχε, εν προκειμένω, την ευχέρεια να αξιολογήσει το επίμαχο ύψος των ποσοστών με γνώμονα μόνο το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, το οποίο θεώρησε ορθώς ως την καταλληλότερη διάταξη για την αντιμετώπιση της συγκεκριμένης περιπτώσεως.

237 Η Επιτροπή καλώς ενήργησε κατά τον τρόπο αυτόν, πολλώ δε μάλλον αφού τούτο της είχε ρητώς ζητηθεί από την προσφεύγουσα με την από 5 Σεπτεμβρίου 1990 συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών της. Συναφώς, η ίδια η προσφεύγουσα έχει τονίσει, στα σημεία 4.108 και 4.109 του δικογράφου της προσφυγής, ότι «το Δικαστήριο έχει δεχθεί ότι τα άρθρα 85 και 86 αποτελούν ενιαίο σύνολο εντός της Συνθήκης ΕΟΚ και επιδιώκουν τους αυτούς στόχους» και ότι «παρεμφερής κανόνας έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΚΑΧ, καθότι όλοι οι κανόνες ανταγωνισμού (συμπεριλαμβανομένων των άρθρων 65 και 66) επιδιώκουν τους στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 4 της Συνθήκης ΕΚΑΧ».

238 Επί πλέον, η προσφεύγουσα, εφόσον δεν προσκόμισε στοιχεία που να επιτρέπουν να αποδειχθεί η έλλειψη νομιμότητας των ποσοστών ύψους 5,50 ή 6 UK£/t με βάση το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, δεν παρέσχε στην Επιτροπή ούτε στοιχεία που να της επιτρέψουν να εξετάσει τη νομιμότητα των ίδιων ποσοστών με γνώμονα το άρθρο 65.

239 Απ' όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από το ότι αγνοήθηκαν κατά έκδηλο τρόπο τα άρθρα 4, στοιχείο δ', 60 και 65 της Συνθήκης είναι απορριπτέος.

3. *Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αφορά τη διοικητική διαδικασία*

240 Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως έχει τρία σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

241 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη, ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεως μιας καταγγελίας, να προβεί σε πλήρη εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων. Από το παραρτημα G της αρχικής καταγγελίας της 29ης Μαρτίου 1990 προκύπτει ότι η Επιτροπή διέθετε αριθμητικά στοιχεία σε p/Gj σχετικά με τη διαφορά, η οποία εξετιμάτο τουλάχιστον σε 20 %, μεταξύ του κόστους εκμεταλλεύσεως των ορυχείων της British Coal και του αντιστοίχου κόστους των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας. Για την Επιτροπή, θα έπρεπε να ήταν φανερό από τότε που κατατέθηκε η καταγγελία, ότι η διαφορά αυτή αποτελεί «πρόβλημα κλειδί» τόσο από την άποψη των πραγματικών περιστατικών όσο και από νομική άποψη.

242 Όμως, η προσβαλλόμενη απόφαση διήλθε εν σιωπή την έκθεση Binder Hamlyn και ουδαμώς αποδεικνύει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη, όπως ισχυρίζεται, όλα τα στοιχεία που παραθέτει στο υπόμνημα αντικρούσεως. Η Επιτροπή αρνήθηκε έτσι να λάβει υπόψη τις κρίσιμες αποδείξεις που της είχαν υποβληθεί από τις καταγγέλλουσες και που απεδείκνυαν κατά τρόπο αντικειμενικό και αξιόπιστο ότι η θέση που είχε λάβει με το από 21 Δεκεμβρίου 1990 έγγραφό της ήταν ανακριβής και αστήρικτη.

243 Η αιτίαση περί εκπρόθεσμης υποβολής των αποδεικτικών στοιχείων, την οποία προέβαλε εν προκειμένω η Επιτροπή κατά της προσφεύγουσας, είναι αδικαιολόγητη και, σε τελική ανάλυση, είναι δύσκολο να κατανοηθεί, δεδομένου ότι η Επιτροπή συνεχίζει να ισχυρίζεται ότι δέχθηκε και εξέτασε τις αποδείξεις αυτές.

244 Η Επιτροπή και η British Coal αντιτάσσουν ότι πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των καταστάσεων όπου η Επιτροπή λαμβάνει απόφαση διαπιστώνουσα την έλλειψη νομιμότητας μιας πρακτικής που περιορίζει τον ανταγωνισμό και των καταστάσεων όπου η Επιτροπή ασκεί την εξουσία της να δεχθεί ή να απορρίψει μια καταγγελία.

245 Στην τελευταία περίπτωση, στον καταγγέλλοντα απόκειται να εκθέσει τα πραγματικά περιστατικά που στηρίζουν την άποψή του (απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1992, T-24/90, Automec κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2223, σκέψη 79). Ειδικότερα, όταν η Επιτροπή έχει αποκλειστική αρμοδιότητα αποφάσεως βάσει των άρθρων 65 και 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, έχει καθήκον να εξετάζει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που θέτει υπόψη της ο καταγγέλλων και να λαμβάνει απόφαση επί του ζητήματος αν έχουν παραβιαστεί οι κανόνες ανταγωνισμού (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Οκτωβρίου 1983, 210/81, Demo-Studio Schmidt κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 3045, σκέψη 19, και της 28ης Μαρτίου 1985, 298/83, CICCE κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 1105, σκέψη 18), καθώς και να αποφαίνεται επί της καταγγελίας όταν της ζητείται τούτο, όπως στην παρούσα υπόθεση (απόφαση του Δικαστηρίου της 25ης Οκτωβρίου 1977, 26/76, Metro κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1977, σ. 567).

246 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, στην ουσία, τα πραγματικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή για να καταλήξει στο ότι είναι λογικά τα ποσοστά που ισχύουν από την 1η Απριλίου 1990. Το έργο του Πρωτοδικείου συνίσταται εν προκειμένω στο να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβλήθηκαν αρχικώς στην Επιτροπή και να σταθμίσει αν υφίσταντο πραγματικά στοιχεία που στήριζαν, σε εύλογο βαθμό, την επιχειρηματολογία της Επιτροπής και το συμπέρασμά της.

247 Όμως, η ίδια η προσφεύγουσα παρέλειψε να ανακοινώσει στην Επιτροπή τα ακαθάριστα οικονομικά στοιχεία των εκμεταλλεύσεων ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας, τόσο για επί μέρους εκμεταλλεύσεις όσο και για το σύνολο αυτών, ενώ θα μπορούσε άνετα να τα προμηθευθεί. Η προσφεύγουσα προτίμησε να εξαγάγει από τους λογαριασμούς που δημοσίευσε η British Coal κατασκευασμένα και ανακριβή συμπεράσματα.

248 Η Επιτροπή, παρ' όλον ότι δεν ήταν καθόλου υποχρεωμένη να εξετάσει την έκθεση Binder Hamlyn που της υποβλήθηκε μόλις τη στιγμή που επρόκειτο να συντάξει το οριστικό σχέδιο της αποφάσεώς της, πράγμα που δεν μπορούσε να αγνοεί η NALOO, παρά ταύτα μελέτησε την έκθεση αυτή και θεώρησε ότι δεν περιείχε καμία πληροφορία δυναμένη να μεταβάλει τα συμπεράσματά της, πράγμα για το οποίο ενημέρωσε την προσφεύγουσα.

249 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας είναι ασυνεπής, καθότι η προσφεύγουσα δηλώνει πεπεισμένη για την αποδεικτική ισχύ των προσκομισθεισών αποδείξεων, δηλώνοντας έτσι ότι ήταν περιττό να γίνει οποιαδήποτε συμπλη-

ρωματική έρευνα, ενώ από την άλλη πλευρά ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν κατέληξε στο ότι στερείται νομιμότητας η συμπεριφορά της British Coal οφείλεται μόνο στο ότι κακώς παρέλειψε το όργανο αυτό να προβεί σε συμπληρωματικές έρευνες.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

250 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, αφενός, ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να λάβει υπόψη τα έχοντα επιρροή και αποδεικτική ισχύ πληροφοριακά στοιχεία που της υπέβαλε και, αφετέρου, ότι αδυνατούσε να προσκομίσει αξιόπιστα στοιχεία ως προς το κόστος εκμεταλλεύσεως των ορυχείων εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας, τόσο για επί μέρους ορυχεία όσο και για το σύνολο αυτών. Υπό τις περιστάσεις αυτές, και εφόσον η ίδια η προσφεύγουσα θεώρησε ότι τα στοιχεία αυτά είναι κρίσιμα, οι δηλώσεις της στερούν περιεχομένου τον εξεταζόμενο λόγο ακυρώσεως.

251 Επί πλέον, κατά τα σημεία 4.40 και 4.137 του δικογράφου της προσφυγής και το σημείο 7 του υπομνήματος απαντήσεως, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα «ότι θεωρεί ότι η έκθεση Binder Hamlyn δεν ασκεί επιρροή», «ότι δεν θα τη λάβει υπόψη στην τελική της απόφαση» και ότι «στην ερώτηση αν η Επιτροπή έχει εξετάσει τις αποδείξεις δίδεται η απάντηση ότι αυτές δεν ασκούν επιρροή».

252 Τέλος, η αιτίαση καταλήγει εν προκειμένω σε αμφισβήτηση του βασίμου της προσβαλλομένης αποφάσεως. Όμως, όπως προκύπτει από την εξέταση των δύο πρώτων λόγων ακυρώσεως, δεν προέκυψε ότι η Επιτροπή αγνόησε κατά έκδηλο τρόπο τις διατάξεις της Συνθήκης των οποίων έγινε επίκληση.

253 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο.

Επί του δευτέρου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

254 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί με το αιτιολογικό ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε εξαντλητική έρευνα ως προς το κόστος παραγωγής του τομέα της εκμεταλλεύσεως ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας και ιδίως δεν ζήτησε εξηγήσεις σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που της υπέβαλε συναφώς η προσφεύγουσα, ενώ είχε γίνει δεκτό τόσο από την προσφεύγουσα όσο και από την ίδια την Επιτροπή, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το κόστος αυτό είναι κρίσιμο για να καθοριστεί αν έχει παραβιαστεί το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης.

255 Υποστηρίζει επί πλέον ότι η Επιτροπή δεν υποχρέωσε την British Coal να της παράσχει στοιχεία που να επιτρέπουν να εξακριβωθεί η επιρροή των αποδείξεων που της είχαν υποβάλει οι προσφεύγουσες ενώσεις. Ειδικότερα, τα αποδεικτικά στοιχεία που περιέχονται στην έκθεση Binder Hamlyn ουδέποτε ανακοινώθηκαν στην British Coal, η οποία δεν είχε την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις της παρά μόνο κατά το στάδιο της ένδικης διαδικασίας.

256 Η Επιτροπή αποκρούει την αιτίαση ότι δεν διενήργησε πραγματική έρευνα.

257 Η British Coal τονίζει ότι το κεφαλαιώδες στοιχείο που έλειπε δεν ήταν η μαρτυρία της British Coal αλλά στοιχεία άμυνας της προσφεύγουσας ως προς την οικονομική κατάσταση των μελών της, δυνάμενα να δικαιολογήσουν τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Η British Coal ουδέποτε θα μπορούσε να υποβάλει αποδεικτικά στοιχεία αυτού του είδους.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

258 Κατά πάγια νομολογία (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση Automec κατά Επιτροπής, σκέψη 79), στον καταγγέλλοντα απόκειται να γνωστοποιήσει στην Επιτροπή τα πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται η καταγγελία του.

259 Όμως, η προσφεύγουσα, η οποία μάλιστα θα έπρεπε να διαθέτει πληροφοριακά στοιχεία που δεν μπορούσαν να γνωρίζουν τρίτοι, δήλωσε ότι της ήταν αδύνατο να προσκομίσει αξιόπιστα στοιχεία ως προς το κόστος εκμεταλλεύσεως των ορυχείων εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας, τόσο για επί μέρους ορυχεία όσο και για το σύνολο των ορυχείων αυτών.

260 Ακόμη και αν υποτεθεί, όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, ότι η British Coal διέθετε, ως διαχειρίστρια του συστήματος των αδειών με υποχρέωση παραδόσεως, πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με το κόστος εκμεταλλεύσεως των μελών της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει εν προκειμένω ότι η Επιτροπή είχε υποχρέωση να απαιτήσει από την British Coal τα στοιχεία αυτά.

261 Αντιθέτως, στην προσφεύγουσα απέκειτο να συλλέξει στοιχεία ως προς το πραγματικό κόστος εκμεταλλεύσεως των μελών της, που εξορύσσουν άνθρακα υπό το καθεστώς των αδειών με υποχρέωση καταβολής ποσοστών, και να γνωστοποιήσει τα στοιχεία αυτά στην Επιτροπή, προκειμένου να παρασχεθεί σ' αυτήν η δυνατότητα να αξιολογήσει την ενδεχόμενη διαφορά μεταξύ του ανωτέρω κόστους και του κόστους εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal.

262 Εν πάση περιπτώσει, δεν συνέτρεχε λόγος να ανακοινωθεί η έκθεση Binder Hamlyn στην British Coal.

263 Αφενός, δεν αμφισβητείται ότι η Επιτροπή κατέστησε γνωστό στην προσφεύγουσα ότι δεν θεωρούσε ότι η έκθεση Binder Hamlyn ασκεί επιρροή.

264 Αφετέρου, από τη δικογραφία προκύπτει ότι, στην απάντησή της στην καταγγελία της προσφεύγουσας, η British Coal τόνισε ότι θα ήταν ίσως σκοπιμότερο να γνωστοποιήσει η προσφεύγουσα το μέσο κόστος των μελών της, οπότε θα προέκυπτε ένας αριθμός ακριβέστερος από τη μέθοδο που ακολουθήθηκε στο παράρτημα G, η οποία, έτσι όπως έχει περιγραφεί, είναι ασυζητητί εσφαλμένη.

265 Πάντως, δεν αμφισβητείται ότι, όπως το παράρτημα G, έτσι και η έκθεση Binder Hamlyn δεν στηρίζεται στο μέσο κόστος εκμεταλλεύσεως των κατόχων αδείας εξορύξεως σε ανοικτό ορυχείο, αλλά στη μεταφορά του κόστους της British Coal αυξημένου προς 15 % κατ' αποκοπήν.

266 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάψει στην Επιτροπή ότι δεν διενήργησε εξαντλητική έρευνα ως προς το κόστος παραγωγής των ορυχείων εξορύξεως άνθρακα κατόπιν αδείας.

267 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο.

Επί του τρίτου σκέλους του τρίτου λόγου ακυρώσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

268 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματά της υπερασπίσεως. Η Επιτροπή ήγειρε, κατά την έγγραφη διαδικασία, ζητήματα τα οποία ουδέποτε είχαν γνωστοποιηθεί προηγουμένως στην προσφεύγουσα και ως προς τα οποία ουδέποτε παρασχέθηκε πραγματικά η δυνατότητα στην προσφεύγουσα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Ειδικότερα, η Επιτροπή ουδέποτε αμφισβήτησε τη μέθοδο που συνίσταται στο να ληφθεί ως αφετηρία το κόστος της British Coal και στο να ληφθεί υπόψη η διαφορά κόστους μεταξύ των ανοικτών ορυχείων της British Coal και των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών.

269 Η Επιτροπή σε κανένα χρονικό σημείο δεν γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα συγκεκριμένες αντιρρήσεις και επικρίσεις που θα μπορούσε να της είχε προκαλέσει η έκθεση Binder Hamlyn. Αν ήθελε να απορρίψει τις αποδείξεις, θα έπρεπε να εκθέσει τους σχετικούς λόγους στην προσφεύγουσα, για να μπορέσει αυτή να αντιμετωπίσει τις αντιρρήσεις της.

270 Παρ' όλον ότι το ανήγγειλε, κατ' αρχήν, τον Αύγουστο του 1990, η Επιτροπή παρέλειψε να προχωρήσει σε ακρόαση, ώστε να παρασχεθεί στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να υποβάλει τις αποδείξεις της σε κάποιον στον οποίο θα είχε πρόσβαση και η British Coal.

271 Η Επιτροπή φρονεί, αντιθέτως, ότι τήρησε με σχολαστικότητα τις διαδικασίες του άρθρου 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης, οι οποίες δεν προβλέπουν ακρόαση. Ειδικότερα, παρέσχε στην προσφεύγουσα κάθε ευχέρεια για να εκθέσει την άποψή της. Η προσφεύγουσα συναντήθηκε κατ' επανάληψη με την Επιτροπή και αντάλλαξε μαζί της πλούσια αλληλογραφία. Παρά την προθεσμία απαντήσεως δύο εβδομάδων, που η Επιτροπή της έταξε με το από 21 Δεκεμβρίου 1990 έγγραφό της, η προσφεύγουσα συνέχισε να αλληλογραφεί με την Επιτροπή επί πέντε περίπου μήνες και να διατυπώνει παρατηρήσεις, πολλές από τις οποίες δεν είχαν καμία σχέση με την αρχική καταγγελία.

272 Καίτοι η έκθεση Binder Hamlyn της διαβιβάστηκε μόλις έξι μήνες μετά το σχέδιο αποφάσεως, η Επιτροπή εντούτοις την εξέτασε, αλλά δεν θεώρησε ότι συμβάλλει στον προσδιορισμό του πραγματικού κόστους των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία. Η προσφεύγουσα δεν αρνείται ότι η Επιτροπή της είπε ότι δεν θεωρεί τα στοιχεία που περιέχονται στην έκθεση Binder Hamlyn ικανά να επηρεάσουν την απόφαση της οποίας το οριστικό κείμενο ετοιμαζόταν. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν ήταν καθόλου υποχρεωμένη να ανακοινώσει την έκθεση στην British Coal.

273 Αντίθετα προς τα όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν στηρίζεται, στην προσβαλλόμενη απόφαση, στα αποδεικτικά στοιχεία που της υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας δεν συνεπάγεται στέρηση του δικαιώματος ακροάσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 1975, 40/73 έως 48/73, 50/73, 54/73 έως 56/73, 111/73,

113/73 και 114/73, Suiker Unie κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1975, σ. 507, σκέψεις 100 έως 103, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 1992, T-66/89, Publishers Association κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1995, σκέψη 65 επ.), δεδομένου ότι η εκτίμηση ως προς το αν έχουν αποδειχθεί τα περί ων πρόκειται πραγματικά περιστατικά αποτελεί χωριστή πλευρά της έρευνας της καταγγελίας από την Επιτροπή (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Φεβρουαρίου 1978, 27/76, United Brands κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 75, σκέψη 257).

274 Η British Coal αμφισβητεί ότι η NALOO στερήθηκε αδίκως της δυνατότητας να ακουστεί. Ο καταγγέλλων δικαιούται όχι να τύχει ακροάσεως, ή να ζητήσει την παρουσία της British Coal κατά την ακρόαση αυτή, αλλά, το πολύ, να υποβάλει γραπτές παρατηρήσεις σχετικά με την προσωρινή απόφανση της Επιτροπής, Πάντως, η προσφεύγουσα είχε πλέον ή επαρκώς τη δυνατότητα να υποστηρίξει την άποψή της.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

275 Πρέπει να υπομνηστεί ότι μια διαδικασία που κινείται από την Επιτροπή στο πλαίσιο της μέριμνάς της για την τήρηση των κανόνων ανταγωνισμού από τις επιχειρήσεις δεν αποτελεί διαδικασία κατ' αντιδικίαν μεταξύ της καταγγέλλουσας επιχειρήσεως και της επιχειρήσεως που αφορά η διαδικασία αυτή. Επομένως, οι δύο ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις δεν βρίσκονται στην ίδια κατάσταση από διαδικαστικής απόψεως, η δε καταγγέλλουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί τα ίδια δικαιώματα υπερασπίσεως με αυτά που αναγνωρίζονται στην άλλη επιχείρηση και βάσει των οποίων αυτή πρέπει να μπορεί να γνωστοποιήσει την άποψή της επί των αιτιάσεων που ενδέχεται να γίνουν δεκτές εις βάρος της, καθώς και επί των εγγράφων που στηρίζουν τις αιτιάσεις αυτές (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 1987, 142/84 και 156/84, BAT και Reynolds κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 4487, σκέψη 19).

276 Συνεπώς, μια καταγγέλλουσα επιχείρηση δεν μπορεί να επικαλεστεί δικαίωμα τυπικής ακροάσεως πριν η Επιτροπή απορρίψει την καταγγελία της.

277 Τελικά, η Επιτροπή θεώρησε νομίμως, εν προκειμένω, ότι δεν ήταν επιβεβλημένη η ακρόαση της προσφεύγουσας, πολλώ δε μάλλον καθόσον η προσφεύγουσα δεν διέθετε, όπως έχει ομολογήσει, κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία δυνάμενα να δικαιολογήσουν τους ισχυρισμούς της.

278 Επί πλέον, στην πραγματικότητα παρασχέθηκε στην προσφεύγουσα η δυνατότητα να προβάλει λυσιτελώς την άποψή της πριν ληφθεί η προσβαλλόμενη απόφαση.

279 Συναφώς, από το ιστορικό της διαφοράς, ιδίως δε από την αλληλογραφία που η προσφεύγουσα είχε με τις υπηρεσίες της Επιτροπής, προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε πλήρως τη δυνατότητα να λάβει θέση επί του ουσιώδους ζητήματος της νομιμότητας του επιμάχου ύψους των ποσοστών.

280 Πράγματι, στο από 30 Οκτωβρίου 1990 έγγραφό της, με το οποίο επιδοκίμασε τη συμβιβαστική προσφορά των βρετανικών αρχών, η Επιτροπή κατέληξε στο ότι δεν συντρέχει λόγος αμφισβητήσεως των ποσοστών των οποίων το ύψος δεν είναι μεγάλο σε σχέση με τις τιμές που επιτυγχάνονται για τον άνθρακα, ώστε να εμποδίζει τις αποδοτικές επιχειρήσεις να έχουν κέρδη ή να τους επιβάλλει σημαντικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα. Η προσφεύγουσα είχε την ευχέρεια, σε πρώτο στάδιο, να αμφισβητήσει το συμπέρασμα αυτό με το από 7 Νοεμβρίου 1990 έγγραφό της προς την Επιτροπή.

281 Επί πλέον, όπως προκύπτει από την προαναφερθείσα προσωρινή της θέση της 21ης Δεκεμβρίου 1990, με την οποία επανέλαβε ουσιαστικώς τα από 30 Οκτωβρίου 1990 συμπεράσματά της, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι δεν θα ελάμβανε οριστική θέση παρά μόνον αφού εξετάσει τα σχόλια που η προσφεύγουσα επιθυμούσε ενδεχομένως να διατυπώσει.

282 Όπως η ίδια αναγνωρίζει στα σημεία 4.133 και 4.145 του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα ανέπτυξε, σε δεύτερο στάδιο, εμπεριστατωμένη επιχειρηματολογία, στηριζόμενη σε λογιστικά στοιχεία και έχουσα άμεση σχέση με τα κριτήρια των οποίων έγινε επίκληση στην προαναφερθείσα προσωρινή θέση.

283 Όμως, όπως η ίδια τονίζει στα σημεία 3.59 και 3.60 του δικογράφου της προσφυγής, «είναι πρόδηλο ότι η [προσβαλλόμενη] απόφαση είναι στην ουσία σύμφωνη με όσα προανήγγειλε το έγγραφο της [21ης Δεκεμβρίου 1990]» και ότι, στο έγγραφο αυτό, η Επιτροπή «αποφάνθηκε επί του ευλόγου των ποσοστών κατά τρόπο που είναι πανομοιότυπος, ως προς τα εξετασθέντα νομικά ζητήματα, με τις παραγράφους 72 έως 74 της [προσβαλλομένης] αποφάσεως».

284 Σε τρίτο στάδιο, η προσφεύγουσα είχε ακόμη την ευχέρεια, με το από 14 Μαρτίου 1991 έγγραφό της, να επικρίνει την άποψη της Επιτροπής και την πληροφόρησε ότι θα της διαβίβαζε τα αποδεικτικά στοιχεία προς στήριξη των ισχυρισμών της μόλις αυτά καθίσταντο διαθέσιμα.

285 Τέλος, σε τέταρτο στάδιο, ήταν σε θέση να εκθέσει λεπτομερώς στην έκθεση Binder Hamlyn τα λογιστικά στοιχεία που, κατά την άποψή της, αποδείκνυαν το εσφαλμένο των συμπερασμάτων στα οποία κατέληξε η Επιτροπή με το από 21 Δεκεμβρίου 1990 έγγραφό της και τα οποία επανέλαβε ουσιαστικώς στην προσβαλλόμενη απόφαση.

286 Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να δεχθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή ουδέποτε, κατά τη διοικητική διαδικασία, αμφισβήτησε τη μέθοδο που συνίσταται στο να ληφθεί ως αφετηρία το κόστος της British Coal και στο να ληφθεί υπόψη η διαφορά κόστους μεταξύ των ανοικτών ορυχείων της British Coal και των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών.

287 Αντιθέτως, από το σημείο 45 του από 21 Δεκεμβρίου 1990 εγγράφου της προκύπτει ότι από τότε η Επιτροπή θεωρούσε απλώς ότι οι διαφορές μεταξύ των συνθηκών εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal και των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών δεν της απαγόρευαν να χαρακτηρίσει λογικό το επίμαχο ύψος των ποσοστών.

288 Συνεπώς, υπό τις συνθήκες αυτές, το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο.

289 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος στο σύνολό του.

4. *Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως*

290 Ο λόγος αυτός ακυρώσεως έχει τρία σκέλη.

Επί του πρώτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

291 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εξηγεί σαφώς γιατί η Επιτροπή έκρινε αποδεκτά τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t. Δεν επέτρεψε ούτε στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα να λάβουν γνώση των λόγων για τους οποίους η Επιτροπή δεν παρενέβη για να μειωθούν περισσότερο τα ποσοστά ούτε στον δικαστή να ασκήσει τον έλεγχό του επί των οικονομικών γεγονότων και συνθηκών.

292 Η Επιτροπή δεν δικαιολόγησε, στην παράγραφο 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τη με γνώμονα το άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης εκτίμηση της νομιμότητας των ποσοστών στην οποία προέβη με βάση τη διάρθρωση του κόστους της British Coal, ενώ, στην παράγραφο 72, εισήγαγε ένα κριτήριο στηριζόμενο σε ανάλυση του κόστους παραγωγής των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν εξήγησε πώς πρέπει να νοηθούν οι φράσεις «να έχουν κέρδη» και «σημαντικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα».

293 Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εκθέτει τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις διαφορές στη διάρθρωση του κόστους μεταξύ των ανοικτών ορυχείων της British Coal και των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών, ενώ, διέθετε αποδεικτικά στοιχεία περί του αντιθέτου ασκούντα άμεση επιρροή και δέχθηκε, στην παράγραφο 74 της προσβαλλομένης αποφάσεως, την ύπαρξη σημαντικών διαφορών ως προς το κόστος.

294 Η παράγραφος 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν εμφαίνει ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη τα πραγματικά περιστατικά και επιχειρήματα που πραγματεύεται στο υπόμνημα αντικρούσεως. Αν είχε συμβεί αυτό, είναι φανερό ότι δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, η οποία συνεπώς είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη.

295 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη ουσιαστικώς από την British Coal, απαντά ότι εξέθεσε σαφώς την αιτιολογία των συμπερασμάτων της, σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 15 της Συνθήκης και κατά τον τρόπο που θέλει η νομολογία, και ότι δεν ήταν υποχρεωμένη να εξετάσει όλα τα πραγματικά ή νομικά ζητήματα που εγέρθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1962, 14/61, Koninklijke Nederlandsche Hoogovens en Staalfabrieken κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 779, της 29ης Οκτωβρίου 1980, 209/78 έως 215/78 και 218/78, Heintz van Landewyck κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1980/III, σ. 207, σκέψη 66, της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 86/82, Hasselblad κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 883, σκέψη 17, και της 17ης Ιανουαρίου 1984, 43/82 και 63/82 VBVB και VBBB κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 19, σκέψη 22).

296 Η προσφυγή αντιπαρέρχεται πλήρως την ισορροπημένη αιτιολογία που παραθέτει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά το εύλογο των ποσοστών. Ειδικότερα, η Επιτροπή έλαβε υπόψη την ανάγκη των εκμεταλλευομένων ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας να χρησιμοποιούν πρακτικές στον τομέα των τιμών και να έχουν πρόσβαση στην αγορά του προοριζόμενου για την παραγωγή ηλεκτρισμού άνθρακα που να είναι συγκρίσιμες. Η προσφεύγουσα περιορίστηκε απλώς να επαναλάβει ότι η Επιτροπή απέδωσε υπερβολικά μικρή σημασία στην έκθεση Binder Hamlyn.

297 Η British Coal τονίζει, επί πλέον, ότι ο ισχυρισμός ότι η Επιτροπή δεν τήρησε το κριτήριο που περιέχεται στην παράγραφο 72 της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι εντελώς αστήρικτος. Η Επιτροπή εξέθεσε, στην προσβαλλόμενη

απόφαση, ότι τα ποσοστά δεν αποτελούν στοιχείο δυνάμενο να εξεταστεί μεμονωμένα. Η προσβαλλόμενη απόφαση εξέτασε τα ποσοστά στο πλαίσιο όλων των άλλων κρισίμων στοιχείων που παράγουν αποτελέσματα από την 1η Απριλίου 1990.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

298 Κατά πάγια νομολογία, έχουσα εφαρμογή και στο πεδίο της Συνθήκης ΕΚΑΧ, η αιτιολογία μιας βλαπτικής αποφάσεως, όπως της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει, αφενός, να επιτρέπει στον αποδέκτη της να γνωρίσει τους δικαιολογητικούς λόγους του ληφθέντος μέτρου, προκειμένου να επικαλεστεί, ενδεχομένως, τα δικαιώματά του και να εξακριβώσει αν η απόφαση είναι ή όχι βάσιμη, και, αφετέρου, να παρέχει στον κοινοτικό δικαστή τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό του (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Μαρτίου 1984, 8/83, Bertoli κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1649, σκέψη 12· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1992, Τ-44/90, La Cinq κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1, σκέψη 42, και της 29ης Ιουνίου 1993, Τ-7/92, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-669, σκέψη 30).

299 Εντούτοις, κατά την αιτιολογία των αποφάσεων που καλείται να λαμβάνει για να εξασφαλίζει την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να λαμβάνει θέση επί όλων των πραγματικών ή νομικών ζητημάτων που έχουν εγερθεί από τους καταγγέλλοντες προς στήριξη της αιτήσεώς τους περί διαπιστώσεως μιας παραβάσεως των κανόνων αυτών. Αρκεί ότι εκτίθενται τα πραγματικά περιστατικά και οι νομικές σκέψεις που έχουν ουσιώδη σημασία για την οικονομία της ληφθείσας αποφάσεως (προαναφερθείσες αποφάσεις La Cinq κατά Επιτροπής, σκέψη 41, και Asia Motor κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 31, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 24ης Ιανουαρίου 1995, Τ-114/92, BEMIM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-147, σκέψη 41).

300 Τέλος, η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να αξιολογείται σε συνάρτηση με τις περιστάσεις της υποθέσεως, ιδίως δε με το περιεχόμενο της επίμαχης πράξεως, τη φύση της παρατιθεμένης αιτιολογίας και το πλαίσιο εντός του οποίου εκδόθηκε η πράξη αυτή (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 1985, 41/83, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1985, σ. 873, σκέψη 46, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Νοεμβρίου 1994, Τ-46/92, Scottish Football κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. II-1039, σκέψη 19).

301 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, από τις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι αυτή εξέθεσε τους ουσιώδεις λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή να μη θεωρήσει παράνομα τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t, και μάλιστα με επαρκή σαφήνεια ώστε να μπορεί η προσφεύγουσα να γνωρίσει τους δικαιολογητικούς λόγους του ληφθέντος μέτρου και το Πρωτοδικείο να ασκήσει τον έλεγχο νομιμότητας.

302 Πράγματι, από τη συλλογιστική της προσβαλλομένης αποφάσεως προκύπτει ότι, αφού συνεκτιμήθηκαν ο νέος όγκος πωλήσεων που εξασφαλίστηκε στους εκμεταλλευομένους ανοικτά ορυχεία κατόπιν αδείας και η αύξηση, μέχρι 20% περίπου, των τιμών που εισπράττουν οι ανωτέρω για τον άνθρακά τους, τα ποσοστά, τα οποία μειώθηκαν από 11 UK£/t σε 5,50 ή 6 UK£/t, δεν θεωρήθηκαν ότι είναι τόσο υψηλά ώστε να είναι παράνομα, λαμβανομένου υπόψη του κέρδους εκμεταλλεύσεως που είχε η British Coal από τα ανοικτά ορυχεία της και παρά τον διαφορετικό τρόπο εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal και των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών.

303 Η προσφεύγουσα δεν μπορεί εγκύρως να ισχυριστεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράλογη και ασυνεπής, καθόσον προκύπτει ότι η επίμαχη παράγραφος 72 περιορίζεται να σημειώσει ότι τα ποσοστά δεν πρέπει να αξιολογηθούν ως απόλυτο μέγεθος, αλλά πρέπει να είναι τέτοια ώστε να επιτρέπουν στις αποδοτικές επιχειρήσεις να έχουν κέρδη και να μη τους επιβάλλουν σημαντικό ανταγωνιστικό μειονέκτημα.

304 Στο μέτρο αυτό, η Επιτροπή ουδαμώς απέκλεισε τη δυνατότητα αναφοράς στα αποτελέσματα της εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal, παρά τις διαφορές, ειδικότερα δε τις διαφορές μεγέθους, μεταξύ των δραστηριοτήτων της British Coal σχετικά με την εξόρυξη άνθρακα σε ανοικτά ορυχεία και των αντιστοίχων δραστηριοτήτων των αδειούχων παραγωγών.

305 Επί πλέον, για να αποδείξει ότι τα ποσοστά των 5,50 ή 6 UK£/t δεν είναι, κατά την άποψή της, τόσο υψηλά ώστε να είναι παράνομα, η Επιτροπή, ελλείψει σημαντικών και αξιοπίστων στοιχείων ως προς το κόστος εκμεταλ-

λεύσεως των εκμεταλλεύσεων ανοικτών ορυχείων κατόπιν αδείας λαμβανομένων είτε μεμονωμένα είτε ως σύνολο, αναφέρθηκε μόνο στα κέρδη εκμεταλλεύσεως που απέφεραν τα ανοικτά ορυχεία της British Coal κατά την τελευταία χρήση.

306 Ο τρόπος ενεργείας της Επιτροπής προκύπτει ακόμη λιγότερο επικριτέος, καθότι, όπως τόνισε η ίδια η προσφεύγουσα, ο μοναδικός συνετός τρόπος ενεργείας συνίστατο στο να ληφθεί ως βάση το κόστος εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal, του μεγαλύτερου παραγωγού του τομέα.

307 Καίτοι αληθεύει ότι η Επιτροπή δεν δικαιολόγησε την προσφυγή στα αποτελέσματα εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal με το ότι δεν ήσαν διαθέσιμα στοιχεία ως προς το κόστος εκμεταλλεύσεως των κατόχων αδειών, εντούτοις η παράλειψη αυτή δεν μπορεί να συνεπάγεται πλημμέλεια στην αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθότι είναι προφανές ότι το περιστατικό αυτό ήταν οπωσδήποτε γνωστό στην προσφεύγουσα.

308 Η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη, στην προσβαλλόμενη απόφαση, να αναιρέσει ειδικά τα συμπεράσματα της εκθέσεως Binder Hamlyn. Πράγματι, το έγγραφο αυτό υποβλήθηκε από την ίδια την προσφεύγουσα ως προσωρινή έκθεση· επί πλέον, θέτει ως δεδομένη την ύπαρξη διαφοράς προς 15 % μεταξύ του κόστους εκμεταλλεύσεως των ανοικτών ορυχείων της British Coal και του αντιστοίχου κόστους των ανοικτών ορυχείων των αδειούχων παραγωγών. Όμως, το ποσοστό αυτό έμεινε ανεξήγητο όπως και το ποσοστό του 20 % που προέβαλε η προσφεύγουσα με την από 29 Μαρτίου 1990 καταγγελία της και που ήδη δεν είχε οδηγήσει την Επιτροπή να θεωρήσει παράνομο το επίμαχο ύψος των ποσοστών στην προσωρινή της θέση της 21ης Δεκεμβρίου 1990.

309 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει, επί πλέον, ότι η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα ότι δεν θεωρούσε ότι η έκθεση ασκεί επιρροή.

310 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο.

Επί του δευτέρου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως

311 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, δεύτερον, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν εκθέτει ούτε τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν εφάρμοσε τα άρθρα 4, 60 και 65 της Συνθήκης επί του επιμάχου ύψους των ποσοστών.

312 Η Επιτροπή και η British Coal δεν προέβαλαν συγκεκριμένα επιχειρήματα σε απάντηση των ισχυρισμών αυτών της προσφεύγουσας.

313 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι, όπως προκύπτει από την εξέταση του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα παρότρυνε την Επιτροπή να επικεντρώσει την έρευνα της καταγγελίας και τη νομική ανάλυση μόνο στο άρθρο 66, παράγραφος 7, της Συνθήκης και ότι, συνεπώς, δεν μπορεί του λοιπού να προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν εξήγησε γιατί δεν εξέτασε τη δυνατότητα εφαρμογής άλλων διατάξεων της Συνθήκης των οποίων έγινε επίκληση.

314 Επί πλέον, το άρθρο 4, στοιχείο δ', της Συνθήκης πρέπει να θεωρηθεί εν προκειμένω ως έχον εφαρμοσθεί συγχρόνως με το άρθρο 66, παράγραφος 7. Εξάλλου, κατά την παράγραφο 47 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το άρθρο 60 της Συνθήκης δεν έχει εφαρμογή προκειμένου περί της εισπράξεως ποσοστών επί της παραγωγής, με το αιτιολογικό ότι «είναι προφανέστατο ότι έχει εφαρμογή επί των πρακτικών των πωλητών στον τομέα των τιμών».

315 Τέλος, η προσφεύγουσα αβασίμως προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν εξήγησε γιατί δεν εφάρμοσε το άρθρο 65 της Συνθήκης επί του επιμάχου ύψους των ποσοστών, καθόσον, όπως προκύπτει από την εξέταση του τρίτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως (βλ. ανωτέρω τη σκέψη 238), η προσφεύγουσα ούτε καν παρέσχε στην Επιτροπή τα μέσα που θα της παρείχαν τη δυνατότητα να εξετάσει τη νομιμότητα του επιμάχου ύψους των ποσοστών με γνώμονα τη διάταξη αυτή.

316 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του λόγου ακυρώσεως είναι απορριπτέο.

Επί του τρίτου σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως

317 Η προσφεύγουσα προσάπτει επίσης στην Επιτροπή ότι δεν εξήγησε γιατί δεν έκρινε αναγκαίο να ζητήσει από την British Coal να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί των επιχειρημάτων που της είχαν εκθέσει οι καταγγέλλουσες.

318 Η Επιτροπή και η British Coal δεν προέβαλαν συγκεκριμένα επιχειρήματα σε σχέση με αυτό το σκέλος του λόγου ακυρώσεως.

319 Το Πρωτοδικείο υπενθυμίζει ότι η Επιτροπή διαβίβασε την καταγγελία της 29ης Μαρτίου 1990 στην British Coal. Με επιστολή της 1ης Μαΐου 1990, η ίδια η British Coal διαβίβασε στον δικηγόρο της προσφεύγουσας αντίτυπο των παρατηρήσεών της, το οποίο εξάλλου η προσφεύγουσα επισύναψε ως παράρτημα 8 στο δικόγραφο της προσφυγής της.

320 Εξάλλου, από την εξέταση του τρίτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι η διαδικασία εξετάσεως μιας καταγγελίας δεν αποτελεί διαδικασία κατ' αντιδικίαν μεταξύ των δύο ενδιαφερομένων επιχειρήσεων και ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι η έκθεση Binder Hamlyn στερείται επιρροής.

321 Επομένως, η Επιτροπή δεν είχε, υπό τις περιστάσεις αυτές, καμία υποχρέωση να ανακοινώσει την έκθεση Binder Hamlyn στην British Coal.

322 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τρίτο σκέλος του λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί παρά να απορριφθεί.

323 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος στο σύνολό του.

5. *Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως ο οποίος αντλείται από την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας*

Επιχειρήματα των διαδίκων

324 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη κατά κατάχρηση εξουσίας. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που προέβαλε στο πλαίσιο των τεσσάρων προηγουμένων λόγων ακυρώσεως.

325 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη ουσιαστικώς από την British Coal, αντιτάσσει ότι η προσφεύγουσα ουδόλως αποδεικνύει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση επιδιώκει διαφορετικό σκοπό από αυτόν για τον οποίο η Επιτροπή είχε αρμοδιότητα να ενεργήσει.

326 Η British Coal προσθέτει ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται να επαναλάβει τις επικρίσεις που έχει ήδη διατυπώσει στο πλαίσιο των άλλων λόγων ακυρώσεως, χωρίς καν να προβάλει το παραμικρό στοιχείο που να μπορεί να αποτελεί αρχή αποδείξεως προς στήριξη των ισχυρισμών της.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

327 Κατά πάγια νομολογία, μια πράξη έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον όταν προκύπτει, βάσει αντικειμενικών, κρισίμων και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι έχει εκδοθεί με αποκλειστικό ή, τουλάχιστον, πρωταρχικό

σκοπό να επιτύχει έναν στόχο άλλον από αυτόν τον οποίο επικαλείται ή να περιγράψει μια διαδικασία που προβλέπεται ειδικά για την αντιμετώπιση των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Νοεμβρίου 1990, C-331/88, Fedesa κ.λπ., Συλλογή 1990, σ. I-4023, σκέψη 24).

328 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν από την προσφεύγουσα προς στήριξη των τεσσάρων προηγουμένων λόγων ακυρώσεως και που επαναλαμβάνονται στο πλαίσιο του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως ουδαμώς μπορούν να στηρίξουν την ύπαρξη καταχρήσεως εξουσίας.

329 Πράγματι, η προσφεύγουσα δεν διευκρινίζει για ποιον άλλον σκοπό, εκτός εκείνου του οποίου γίνεται μνεία στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή χρησιμοποίησε ή, αντιθέτως, παρέλειψε να ασκήσει τις εξουσίες που της έχει αναθέσει η Συνθήκη.

330 Επομένως, ο λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

331 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή είναι απορριπτέα στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

332 Κατά το άρθρο 87 του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, πρέπει να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων αυτών στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα British Coal.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Το δεύτερο, έβδομο και ένατο αίτημα της προσφυγής είναι απαράδεκτα.

2) Απορρίπτει τα λοιπά αιτήματα της προσφεύγουσας.

3) Η προσφεύγουσα φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων και αυτών της παρεμβαίνουσας British Coal.

Briët Lenaerts Vesterdorf

Lindh Potocki

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Σεπτεμβρίου 1996.

Ο Γραμματέας *Ο Πρόεδρος*

H. Jung C. P. Briët